

Spis treści

II Akty o charakterze nieustawodawczym

ROZPORZĄDZENIA

- ★ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2017/323 z dnia 20 stycznia 2017 r. w sprawie sprostowania rozporządzenia delegowanego (UE) 2016/2251 uzupełniającego rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 w sprawie instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, kontrahentów centralnych i repozytoriów transakcji w odniesieniu do regulacyjnych standardów technicznych dotyczących technik ograniczania ryzyka związanego z kontraktami pochodnymi będącymi przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, które nie są rozliczane przez kontrahenta centralnego ⁽¹⁾ 1
- ★ Rozporządzenie Komisji (UE) 2017/324 z dnia 24 lutego 2017 r. zmieniające załącznik do rozporządzenia (UE) nr 231/2012 ustanawiającego specyfikacje dla dodatków do żywności wymienionych w załącznikach II i III do rozporządzenia (WE) nr 1333/2008 Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do specyfikacji dla zasadowego kopolimeru metakrylanu (E 1205) ⁽¹⁾ 4
- ★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2017/325 z dnia 24 lutego 2017 r. nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz przędzy o dużej wytrzymałości na rozciąganie, z poliestrów, pochodzącej z Chińskiej Republiki Ludowej w następstwie przeglądu wygaśnięcia zgodnie z art. 11 ust. 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1036 6
- ★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2017/326 z dnia 24 lutego 2017 r. zmieniające po raz 261. rozporządzenie Rady (WE) nr 881/2002 wprowadzające niektóre szczególne środki ograniczające skierowane przeciwko niektórym osobom i podmiotom związanym z organizacjami ISIL (Daisz) i Al-Kaida 30
- Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2017/327 z dnia 24 lutego 2017 r. ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw 32

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG.

DECYZJE

- ★ **Decyzja Rady (UE) 2017/328 z dnia 21 lutego 2017 r. zmieniająca decyzję 1999/70/WE dotyczącą zewnętrznych biegłych rewidentów krajowych banków centralnych w odniesieniu do zewnętrznego biegłego rewidenta Bank of Greece** 34
- ★ **Decyzja Komisji (UE) 2017/329 z dnia 4 listopada 2016 r. w sprawie środka SA.39235 (2015/C) (ex 2015/NN) wdrożonego przez Węgry dotyczącego opodatkowania obrotów z tytułu reklamy (notyfikowana jako dokument nr C(2016) 6929)⁽¹⁾** 36

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG.

II

(Akty o charakterze nieustawodawczym)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE DELEGOWANE KOMISJI (UE) 2017/323

z dnia 20 stycznia 2017 r.

w sprawie sprostowania rozporządzenia delegowanego (UE) 2016/2251 uzupełniającego rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 w sprawie instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, kontrahentów centralnych i repozytoriów transakcji w odniesieniu do regulacyjnych standardów technicznych dotyczących technik ograniczania ryzyka związanego z kontraktami pochodnymi będącymi przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, które nie są rozliczane przez kontrahenta centralnego

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 z dnia 4 lipca 2012 r. w sprawie instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, kontrahentów centralnych i repozytoriów transakcji ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 11 ust. 15,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2016/2251 ⁽²⁾ zostało przyjęte w dniu 4 października 2016 r. i opublikowane w dniu 15 grudnia 2016 r. Ustanowiono w nim standardy w zakresie terminowej, precyzyjnej i odpowiednio wyodrębnionej wymiany zabezpieczeń w przypadku kontraktów pochodnych, które nie są rozliczane przez kontrahenta centralnego, oraz przewidziano w nim szereg szczegółowych wymogów, które grupa musi spełnić, aby uzyskać zwolnienie z obowiązku wnoszenia depozytu zabezpieczającego dla transakcji wewnątrzgrupowych. Niezależnie od tych wymogów, jeżeli jeden z dwóch kontrahentów wchodzących w skład grupy ma siedzibę w państwie trzecim, w przypadku którego nie stwierdzono jeszcze równoważności rozwiązań prawnych, nadzorczych i wykonawczych zgodnie z art. 13 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 648/2012, grupa musi wymieniać zmienne depozyty zabezpieczające oraz odpowiednio wyodrębnione początkowe depozyty zabezpieczające z jednostkami zależnymi w tych państwach trzecich w odniesieniu do wszystkich transakcji wewnątrzgrupowych. W celu uniknięcia nieproporcjonalnego stosowania wymogów dotyczących depozytu zabezpieczającego oraz biorąc pod uwagę podobne wymogi dotyczące obowiązków rozliczania, w rozporządzeniu delegowanym przewidziano opóźnione wdrożenie tego konkretnego wymogu, aby zapewnić dostateczny czas na zakończenie procedury stwierdzenia równoważności, przy czym nie wiązałoby się to z koniecznością nieefektywnego przydzielania zasobów grupom, w skład których wchodzi jednostki zależne mające siedziby w państwach trzecich.
- (2) W art. 37 rozporządzenia delegowanego (UE) 2016/2251 brakuje przepisu dotyczącego stosowania stopniowego wprowadzania wymogów dotyczących zmiennego depozytu zabezpieczającego odnośnie do transakcji wewnątrzgrupowych, który byłby analogiczny do przepisu zawartego w art. 36 ust. 2 (w odniesieniu do wymogów dotyczących początkowego depozytu zabezpieczającego). Należy zatem dodać dwa nowe ustępy w art. 37, w którym to artykule określono harmonogram stopniowego wprowadzania wymogów dotyczących zmiennego depozytu zabezpieczającego. Ustępy te powinny mieć brzmienie analogiczne do przepisów zawartych już w art. 36 ust. 2 i 3, w związku z czym, jeżeli transakcja wewnątrzgrupowa zawierana jest między podmiotem unijnym a podmiotem z państwa trzeciego, wymiana zmiennego depozytu zabezpieczającego będzie wymagana

⁽¹⁾ Dz.U. L 201 z 27.7.2012, s. 1.

⁽²⁾ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2016/2251 z dnia 4 października 2016 r. uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 w sprawie instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, kontrahentów centralnych i repozytoriów transakcji w odniesieniu do regulacyjnych standardów technicznych dotyczących technik ograniczania ryzyka związanego z kontraktami pochodnymi będącymi przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, które nie są rozliczane przez kontrahenta centralnego (Dz.U. L 340 z 15.12.2016, s. 9).

dopiero po upływie trzech lat od dnia wejścia w życie rozporządzenia, jeżeli w odniesieniu do danego państwa trzeciego nie wydano żadnej decyzji w sprawie równoważności. Jeżeli wydano decyzję w sprawie równoważności, wymogi te powinny mieć zastosowanie po upływie czterech miesięcy od dnia wejścia w życie decyzji w sprawie równoważności lub zgodnie z ogólnym harmonogramem, w zależności od tego, co nastąpi później.

- (3) Projekt regulacyjnych standardów technicznych, na których opiera się rozporządzenie delegowane (UE) 2016/2251, przedłożony Komisji przez Europejskie Urzędy Nadzoru w dniu 8 marca 2016 r., przewiduje ten sam okres stopniowego wprowadzania wymogów zarówno dla początkowych, jak i dla zmiennych depozytów zabezpieczających. Konieczność dokonania sprostowania wynika z błędu technicznego w procesie przyjmowania rozporządzenia delegowanego (UE) 2016/2251, podczas którego pominięto włączenie dwóch ustępów dotyczących stopniowego wprowadzania wymogów dotyczących zmiennego depozytu zabezpieczającego odnośnie do transakcji wewnątrzgrupowych.
- (4) Należy zatem odpowiednio sprostować rozporządzenie delegowane (UE) 2016/2251.
- (5) Rozporządzenie delegowane (UE) 2016/2251 weszło w życie dnia 4 stycznia 2017 r. W celu uniknięcia jakiegokolwiek przerwy w stosowaniu okresów stopniowego wprowadzania wymogów dotyczących początkowych i zmiennych depozytów zabezpieczających niniejsze rozporządzenie powinno wejść w życie w trybie pilnym z mocą wsteczną,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W art. 37 rozporządzenia delegowanego (UE) 2016/2251 dodaje się ust. 3 i 4 w brzmieniu:

„3. Na zasadzie odstępstwa od przepisów ust. 1, jeżeli warunki określone w ust. 4 niniejszego artykułu zostały spełnione, przepisy art. 9 ust. 1, art. 10 i 12 stosuje się:

- a) po upływie trzech lat od dnia wejścia niniejszego rozporządzenia w życie, jeżeli w odniesieniu do danego państwa trzeciego nie wydano żadnej decyzji w sprawie równoważności zgodnie z art. 13 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 648/2012 do celów art. 11 ust. 3 tego rozporządzenia;
- b) od późniejszej z poniższych dat, jeżeli w odniesieniu do danego państwa trzeciego wydano decyzję w sprawie równoważności zgodnie z art. 13 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 648/2012 do celów art. 11 ust. 3 tego rozporządzenia:
 - (i) po upływie czterech miesięcy od dnia wejścia w życie decyzji wydanej w odniesieniu do danego państwa trzeciego zgodnie z art. 13 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 648/2012 do celów art. 11 ust. 3 tego rozporządzenia;
 - (ii) od mającej zastosowanie daty wyznaczonej zgodnie z ust. 1.

4. Odstępstwo, o którym mowa w ust. 3, ma zastosowanie wyłącznie w przypadku, gdy kontrahenci, którzy są stroną rozliczanego niecentralnie kontraktu pochodnego będącego przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, spełniają wszystkie poniższe warunki:

- a) jeden z kontrahentów ma siedzibę w państwie trzecim, a drugi – w Unii;
- b) kontrahent posiadający siedzibę w państwie trzecim jest kontrahentem finansowym albo kontrahentem niefinansowym;
- c) kontrahent posiadający siedzibę w Unii jest jednym z następujących podmiotów:
 - (i) kontrahentem finansowym, kontrahentem niefinansowym, finansową spółką holdingową, instytucją finansową lub przedsiębiorstwem usług pomocniczych objętym odpowiednimi wymogami ostrożnościowymi, a kontrahent z państwa trzeciego, o którym mowa w lit. a), jest kontrahentem finansowym;
 - (ii) kontrahentem finansowym albo kontrahentem niefinansowym, a kontrahent z państwa trzeciego, o którym mowa w lit. a), jest kontrahentem niefinansowym;
- d) obaj kontrahenci objęci są w pełni tą samą konsolidacją zgodnie z art. 3 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 648/2012;
- e) obaj kontrahenci podlegają właściwym procedurom z zakresu scentralizowanej oceny, pomiaru i kontroli ryzyka;
- f) wymagania określone w rozdziale III są spełnione.”.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 4 stycznia 2017 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 20 stycznia 2017 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (UE) 2017/324**z dnia 24 lutego 2017 r.****zmieniające załącznik do rozporządzenia (UE) nr 231/2012 ustanawiającego specyfikacje dla dodatków do żywności wymienionych w załącznikach II i III do rozporządzenia (WE) nr 1333/2008 Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do specyfikacji dla zasadowego kopolimeru metakrylanu (E 1205)****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1333/2008 z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie dodatków do żywności ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 14,uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1331/2008 z dnia 16 grudnia 2008 r. ustanawiające jednolitą procedurę wydawania zezwoleń na stosowanie dodatków do żywności, enzymów spożywczych i środków aromatyzujących ⁽²⁾, w szczególności jego art. 7 ust. 5,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W rozporządzeniu Komisji (UE) nr 231/2012 ⁽³⁾ określono specyfikacje dodatków do żywności wymienionych w załącznikach II i III do rozporządzenia (WE) nr 1333/2008.
- (2) Specyfikacje te mogą zostać uaktualnione zgodnie z jednolitą procedurą, o której mowa w art. 3 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1331/2008, z inicjatywy Komisji albo na podstawie wniosku.
- (3) W dniu 21 listopada 2014 r. złożono wniosek o zmianę specyfikacji dotyczących dodatku do żywności zasadowy kopolimer metakrylanu (E 1205). Wniosek ten udostępniono państwom członkowskim zgodnie z art. 4 rozporządzenia (WE) nr 1331/2008.
- (4) Wnioskodawca zwrócił się o zmianę definicji dodatku do żywności w odniesieniu do krótkiego opisu procesu wytwarzania wskutek modernizacji tego procesu. Po szczegółowej kontroli wielkości cząstek w obecnej specyfikacji wnioskodawca zwrócił się o zmianę wielkości cząsteczek proszku.
- (5) Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności („Urząd”) wydał opinię w sprawie bezpieczeństwa proponowanej zmiany specyfikacji zasadowego kopolimeru metakrylanu (E 1205) jako dodatku do żywności ⁽⁴⁾. W oparciu o dane przekazane przez wnioskodawcę i z uwzględnieniem pierwotnej oceny substancji z 2010 r. ⁽⁵⁾ Urząd uznał, że proponowane zmiany specyfikacji dodatku do żywności zasadowy kopolimer metakrylanu (E 1205) nie budzą obaw co do bezpieczeństwa.
- (6) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (UE) nr 231/2012.
- (7) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Roślin, Zwierząt, Żywności i Pasz,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W załączniku do rozporządzenia (UE) nr 231/2012 wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem do niniejszego rozporządzenia.

⁽¹⁾ Dz.U. L 354 z 31.12.2008, s. 16.⁽²⁾ Dz.U. L 354 z 31.12.2008, s. 1.⁽³⁾ Rozporządzenie Komisji (UE) nr 231/2012 z dnia 9 marca 2012 r. ustanawiające specyfikacje dla dodatków do żywności wymienionych w załącznikach II i III do rozporządzenia (WE) nr 1333/2008 Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 83 z 22.3.2012, s. 1).⁽⁴⁾ Dziennik EFSA 2016;14(5):4490, s. 13.⁽⁵⁾ Dziennik EFSA 2010;8(2):1513, s. 23.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich

Sporządzono w Brukseli dnia 24 lutego 2017 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

W załączniku do rozporządzenia (UE) nr 231/2012 w pozycjach dotyczących dodatku do żywności E 1205 zasady kopolimer metakrylanu wprowadza się następujące zmiany:

1) pozycja dotycząca definicji otrzymuje brzmienie:

„Definicja	Zasadowy kopolimer metakrylanu jest wytwarzany w wyniku termicznie kontrolowanej polimeryzacji monomerów metakrylanu metylu, metakrylanu butylu i metakrylanu dimetyloaminoetylu (rozpuszczonych w 2-propanolu) przy zastosowaniu systemu inicjowania dawcy wolnych rodników. Jako czynnik modyfikacji łańcucha wykorzystywany jest merkaptan alkilowy. Roztwór polimerowy jest ekstrudowany oraz granulowany w warunkach próżniowych w celu usunięcia pozostałości składników lotnych. Powstałe granulki są sprzedawane w takiej postaci lub poddawane mieleniu (mikronizacji).”

2) pozycja dotycząca wielkości cząstek otrzymuje brzmienie:

„Wielkość cząstek proszku (tworzy warstwę podczas stosowania)	< 50 µm przynajmniej 95 % < 20 µm przynajmniej 50 % < 3 µm nie więcej niż 10 %”

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2017/325**z dnia 24 lutego 2017 r.****nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz przędzy o dużej wytrzymałości na rozciąganie, z poliestrów, pochodzącej z Chińskiej Republiki Ludowej w następstwie przeglądu wygaśnięcia zgodnie z art. 11 ust. 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1036**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1036 z dnia 8 czerwca 2016 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Unii Europejskiej⁽¹⁾ („rozporządzenie podstawowe”), w szczególności jego art. 11 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

A. PROCEDURA**1. Obowiązujące środki**

- (1) Rozporządzeniem (UE) nr 1105/2010⁽²⁾ Rada nałożyła ostateczne cło antydumpingowe na przywóz przędzy o dużej wytrzymałości na rozciąganie, z poliestrów, pochodzącej z Chińskiej Republiki Ludowej („ChRL” lub „Chiny”).
- (2) Nałożono środki w formie cła *ad valorem* o stawce rezydualnej w wysokości 9,8 %, natomiast przedsiębiorstwom, na które nałożono cła antydumpingowe, przyznano indywidualną stawkę cła w wysokości od 5,1 % do 9,8 %. W odniesieniu do dwóch przedsiębiorstw w dochodzeniu pierwotnym nie stwierdzono stosowania dumpingu.

2. Wniosek o dokonanie przeglądu wygaśnięcia

- (3) W następstwie opublikowania zawiadomienia o zbliżającym się wygaśnięciu⁽³⁾ obowiązujących środków antydumpingowych Komisja otrzymała wniosek o wszczęcie przeglądu wygaśnięcia dotyczącego tych środków na podstawie art. 11 ust. 2 rozporządzenia podstawowego.
- (4) Wniosek został złożony w dniu 31 sierpnia 2015 r. przez CIRFS („Europejskie Stowarzyszenie Branży Włókien Chemicznych” lub „wnioskodawca”) w imieniu producentów reprezentujących ponad 25 % całkowitej unijnej produkcji przędzy o dużej wytrzymałości na rozciąganie, z poliestrów.
- (5) W uzasadnieniu wniosku podano, że w związku z wygaśnięciem środków istnieje prawdopodobieństwo kontynuacji lub ponownego wystąpienia dumpingu i szkody dla przemysłu unijnego.

3. Wszczęcie przeglądu wygaśnięcia

- (6) Ustaliwszy, po konsultacji z komitetem ustanowionym w art. 15 ust. 1 rozporządzenia podstawowego, że istnieją wystarczające dowody do wszczęcia przeglądu wygaśnięcia, w dniu 28 listopada 2015 r. w zawiadomieniu opublikowanym w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*⁽⁴⁾ („zawiadomienie o wszczęciu”) Komisja ogłosiła wszczęcie przeglądu wygaśnięcia na podstawie art. 11 ust. 2 rozporządzenia podstawowego.

⁽¹⁾ Dz.U. L 176 z 30.6.2016, s. 21.⁽²⁾ Dz.U. L 315 z 1.12.2010, s. 1.⁽³⁾ Dz.U. C 77 z 5.3.2015, s. 9.⁽⁴⁾ Dz.U. C 397 z 28.11.2015, s. 10.

4. Dochodzenie w ramach przeglądu wygaśnięcia

4.1. Okresy objęte dochodzeniem w ramach przeglądu wygaśnięcia

- (7) Dochodzenie w sprawie prawdopodobieństwa kontynuacji lub ponownego wystąpienia dumpingu i szkody objęło okres od dnia 1 października 2014 r. do dnia 30 września 2015 r. („okres objęty dochodzeniem przeglądownym” lub „ODP”). Badanie tendencji mających znaczenie dla oceny prawdopodobieństwa kontynuacji lub ponownego wystąpienia szkody obejmowało okres od dnia 1 stycznia 2012 r. do końca okresu objętego dochodzeniem przeglądownym („okres badany”).

4.2. Strony zainteresowane postępowaniem i kontrola wyrywkowa

- (8) Komisja oficjalnie powiadomiła wnioskodawcę, znanych zainteresowanych producentów eksportujących i importerów oraz przedstawicieli państwa wywozu, którego dotyczy postępowanie, o wszczęciu przeglądu wygaśnięcia.
- (9) Zainteresowanym stronom umożliwiono przedstawienie opinii na piśmie oraz złożenie wniosku o przesłuchanie w terminie określonym w zawiadomieniu o wszczęciu. Żadna ze stron nie wystąpiła z wnioskiem o przesłuchanie przed Komisją.
- (10) Ze względu na dużą liczbę chińskich producentów eksportujących oraz importerów niepowiązanych w Unii w zawiadomieniu o wszczęciu przewidziano kontrolę wyrywkową zgodnie z art. 17 rozporządzenia podstawowego.
- (11) Aby umożliwić Komisji podjęcie decyzji o konieczności przeprowadzenia kontroli wyrywkowej, a jeżeli konieczność taka zostanie stwierdzona, aby umożliwić dobór reprezentatywnej próby, chińscy producenci eksportujący i importerzy niepowiązani zostali poproszeni o zgłoszenie się do Komisji w ciągu 15 dni od wszczęcia przeglądu i dostarczenie informacji określonych w zawiadomieniu o wszczęciu.
- (12) W dochodzeniu nie wzięły udziału żaden chiński producent eksportujący.
- (13) Na etapie publikacji zawiadomienia o wszczęciu skontaktowano się łącznie z sześcioma znanymi importerami niepowiązanymi. Otrzymano odpowiedzi od 15 niepowiązanych importerów. Biorąc pod uwagę dużą liczbę współpracujących importerów, Komisja zastosowała kontrolę wyrywkową. Komisja wybrała próbę na podstawie największej reprezentatywnej ilości przywozu, który można było rozsądnie zbadać w dostępnym czasie. Wybrana próba pierwotnie obejmowała trzy przedsiębiorstwa, co odpowiadało 29 % szacowanej wielkości przywozu z ChRL do Unii oraz 85 % wielkości przywozu zgłoszonego przez 15 respondentów. Odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu otrzymano tylko od jednego niepowiązanego importera.
- (14) Na etapie publikacji zawiadomienia o wszczęciu skontaktowano się łącznie z dziesięcioma znanymi użytkownikami. Otrzymano odpowiedzi od czterech z nich. Nie przewidziano kontroli wyrywkowej dla użytkowników. Komisja postanowiła o objęciu dochodzeniem wszystkich z nich.
- (15) Pięciu producentów unijnych, którzy reprezentowali około 97 % unijnej produkcji przędzy o dużej wytrzymałości na rozciąganie, z poliestrów, współpracowało z Komisją w ODP. Ze względu na tak niewielką ich liczbę Komisja postanowiła nie przeprowadzać kontroli wyrywkowej.

4.3. Kwestionariusze i weryfikacja

- (16) Komisja rozesłała kwestionariusze do pięciu współpracujących producentów unijnych oraz do jednego producenta w potencjalnym państwie analogicznym, który zgodził się na współpracę.
- (17) Wizyty weryfikacyjne odbyły się na terenie następujących przedsiębiorstw:

a) producenci unijni:

- Brilen Tech S. A., Hiszpania,
- Sioen Industries NV, Belgia,

- DuraFiber Technologies (DFT) SAS, Francja,
 - DuraFiber Technologies (DFT) GmbH, Niemcy,
 - PHP Fibers GmbH, Niemcy;
- b) producent z państwa analogicznego:
- DuraFiber Technologies, Stany Zjednoczone Ameryki („Stany Zjednoczone”).

B. PRODUKT OBJĘTY POSTĘPOWANIEM I PRODUKT PODOBNY

1. Produkt objęty postępowaniem

- (18) Produktem objętym postępowaniem jest przędza o dużej wytrzymałości na rozciąganie, z poliestrów (inna niż nici do szycia), niepakowana do sprzedaży detalicznej, włącznie z przędzą jednowłókową (monofilamentem) o masie mniejszej niż 67 decytekstów, pochodząca z ChRL („produkt objęty postępowaniem” lub „przędza o dużej wytrzymałości na rozciąganie”), obecnie objęta kodem CN 5402 20 00.

2. Produkt podobny

- (19) Dochodzenie w ramach przeglądu potwierdziło, że produkt objęty postępowaniem, przędza o dużej wytrzymałości na rozciąganie, z poliestrów, produkowana i sprzedawana przez przemysł unijny na rynku unijnym oraz przędza o dużej wytrzymałości na rozciąganie, z poliestrów, produkowana i sprzedawana w państwie analogicznym (USA) mają takie same podstawowe właściwości fizyczne, techniczne i chemiczne oraz takie same podstawowe zastosowania. Produkty te uznaje się zatem za produkty podobne w rozumieniu art. 1 ust. 4 rozporządzenia podstawowego.

C. PRAWDOPODOBIENSTWO KONTYNUACJI LUB PONOWNEGO WYSTĄPIENIA DUMPINGU

- (20) Zgodnie z art. 11 ust. 2 rozporządzenia podstawowego Komisja zbadała najpierw, czy istnieje prawdopodobieństwo, że wygaśnięcie obowiązujących środków doprowadzi do kontynuacji lub ponownego wystąpienia dumpingu z ChRL.

1. Współpraca z ChRL

- (21) W dochodzeniu nie wziął udziału żaden chiński producent eksportujący. Wobec braku współpracy ze strony producentów eksportujących z ChRL ogólną analizę, w tym obliczenie dumpingu, oparto na dostępnych faktach zgodnie z art. 18 rozporządzenia podstawowego. W związku z tym prawdopodobieństwo kontynuacji lub ponownego wystąpienia dumpingu oceniono na podstawie wniosku o przeprowadzenie przeglądu wygaśnięcia w połączeniu z innymi źródłami informacji, takimi jak statystyki handlowe dotyczące przywozu i wywozu (dane Eurostatu i chińskie dane dotyczące wywozu), odpowiedź ze strony producenta z państwa analogicznego oraz inne informacje dostępne publicznie ⁽¹⁾.
- (22) Brak współpracy miał wpływ na porównanie wartości normalnej z ceną eksportową poszczególnych rodzajów produktu. Zgodnie z art. 18 rozporządzenia podstawowego uznano za właściwe określenie wartości normalnej i ceny eksportowej w skali światowej.
- (23) Zgodnie z art. 11 ust. 9 rozporządzenia podstawowego przyjęto tę samą metodykę, którą zastosowano w celu ustalenia dumpingu w pierwotnym dochodzeniu, o ile stwierdzono, że okoliczności nie uległy zmianie.

⁽¹⁾ W niniejszym rozporządzeniu wszystkie publicznie dostępne informacje, na które się powołano, zawarto w sprawozdaniach dotyczących poszczególnych sektorów (PCI Fibres – sprawozdanie w sprawie podaży włókien syntetycznych/popytu na włókna syntetyczne na świecie w 2008 r. i 2013 r. – zob. poniższe motywy 42, 47, 52, a także PCI Fibres – sprawozdanie w sprawie włókien technicznych, wrzesień 2014 r. i styczeń 2015 r. – zob. poniższy motyw 58), opublikowanych przez firmę konsultingową PCI Wood Mackenzie.

2. Dumping w okresie objętym dochodzeniem przeglądownym

a) Państwo analogiczne

- (24) Zgodnie z art. 2 ust. 7 lit. a) rozporządzenia podstawowego wartość normalną określono na podstawie cen płaconych w odpowiednim państwie trzecim o gospodarce rynkowej („państwo analogiczne”).
- (25) W toku dochodzenia pierwotnego rolę państwa analogicznego do celów ustalenia wartości normalnej w odniesieniu do ChRL spełnił Tajwan. W zawiadomieniu o wszczęciu Komisja poinformowała zainteresowane strony, że zamierza wybrać Tajwan jako państwo analogiczne i wezwała strony do przedstawienia uwag. W zawiadomieniu o wszczęciu dodano również, że według informacji, którymi dysponuje Komisja, innych dostawców do Unii działających na zasadach gospodarki rynkowej można znaleźć m.in. w Stanach Zjednoczonych Ameryki („Stany Zjednoczone”) oraz w Republice Korei.
- (26) Jedna z zainteresowanych stron poparła wybór Tajwanu jako państwa analogicznego ze względu na podobieństwo stosowanych tam urządzeń i procesów produkcyjnych do urządzeń i procesów produkcyjnych wykorzystywanych przez chińskich producentów. Żaden producent z Tajwanu nie zgodził się jednak na współpracę w ramach dochodzenia.
- (27) W oparciu o statystyki dotyczące przywozu i informacje z wniosku o przegląd poza Tajwanem Komisja rozważała też szereg innych państw jako potencjalnych państw analogicznych. Były to Republika Korei, Indie, Japonia i Stany Zjednoczone⁽¹⁾. Wnioski o współpracę wysłano do wszystkich znanych producentów i stowarzyszeń w tych państwach. Tylko jeden producent ze Stanów Zjednoczonych (Dura Fibres) zgodził się na współpracę.
- (28) Komisja stwierdziła, że w Stanach Zjednoczonych obowiązuje znaczna (8,8 %) konwencjonalna stawka należności celnej na przywóz przędzy o dużej wytrzymałości na rozciąganie z państw trzecich, lecz nie obowiązują tam żadne cła antydumpingowe. Dura Fibres jest jedynym producentem produktu objętego postępowaniem w Stanach Zjednoczonych. Jego udział w rynku w okresie objętym dochodzeniem przeglądownym wynosił 30 %. Producent ten podlega silnej konkurencji ze strony państw wywozu⁽²⁾.
- (29) W świetle powyższego i wobec braku innych uwag Komisja stwierdziła, że Stany Zjednoczone są odpowiednim państwem analogicznym zgodnie z art. 2 ust. 7 lit. a) rozporządzenia podstawowego.

b) Wartość normalna

- (30) Informacje otrzymane od współpracującego producenta z państwa analogicznego posłużyły jako podstawa do ustalenia wartości normalnej.
- (31) Zgodnie z art. 2 ust. 2 rozporządzenia podstawowego w pierwszej kolejności Komisja zbadała, czy całkowita wielkość sprzedaży produktu podobnego dokonywanej przez współpracujących producentów amerykańskich na rynku krajowym na rzecz klientów niezależnych była reprezentatywna w porównaniu z całkowitą wielkością wywozu z ChRL do Unii, tzn. czy całkowita wielkość takiej sprzedaży na rynku krajowym wynosiła przynajmniej 5 % całkowitej wielkości sprzedaży eksportowej produktu objętego postępowaniem do Unii. Na tej podstawie ustalono, że sprzedaż krajowa w państwie analogicznym była reprezentatywna.
- (32) Następnie Komisja zbadała także, czy można uznać, że sprzedaż krajowej produktu podobnego dokonuje się w zwykłym obrocie handlowym zgodnie z art. 2 ust. 4 rozporządzenia podstawowego. W ten sposób ustalono wartość normalną na podstawie rzeczywistej ceny krajowej, obliczonej jako średnia cena krajowej sprzedaży dokonanej w okresie objętym dochodzeniem przeglądownym.

c) Cena eksportowa

- (33) Jak stwierdzono w motywie 15 powyżej, żaden z chińskich producentów eksportujących nie brał udziału w dochodzeniu. W związku z tym cenę eksportową ustalono na podstawie dostępnych faktów zgodnie z art. 18 rozporządzenia podstawowego.

⁽¹⁾ Korea Południowa wraz z Chinami i Tajwanem reprezentują ponad 90 % łącznego przywozu przędzy o dużej wytrzymałości na rozciąganie w okresie objętym dochodzeniem przeglądownym. Pomimo ograniczonej wielkości przywozu pod uwagę brano Indie i Japonię ze względu na ich ogólną wielkość produkcyjną oraz rozmiar tamtejszych rynków krajowych.

⁽²⁾ Przywóz, w tym z Chin, stanowił około 71 % całkowitej konsumpcji w 2015 r. (źródło: Departament Handlu USA oraz amerykańska Komisja Handlu Międzynarodowego).

- (34) Cenę CIF na granicy Unii ustalono na podstawie dostępnych statystyk Eurostatu. Przy ustalaniu ceny eksportowej nie brano pod uwagę wielkości przywozu od chińskich producentów, co do których w dochodzeniu pierwotnym nie stwierdzono stosowania dumpingu (około 40 % przywozu z Chin).
- (35) Jedna z zainteresowanych stron twierdziła, że przy przeprowadzaniu wyliczeń dotyczących dumpingu nie należało wyłączać z nich wielkości przywozu od chińskich producentów, co do których w dochodzeniu pierwotnym nie stwierdzono stosowania dumpingu, ponieważ w rozporządzeniu podstawowym nie ma żadnego przepisu, który poruszałby podobną kwestię. Jednakże Komisja ma w zwyczaju⁽¹⁾ wykluczać z przeglądu przedsiębiorstwa, w przypadku których w dochodzeniu pierwotnym stwierdzono margines dumpingu *de minimis*, zgodnie z interpretacją Porozumienia antydumpingowego przedstawioną przez Organ Rozstrzygania Sporów WTO w sprawie dotyczącej wołowiny i ryżu⁽²⁾. W związku z tym wniosek zostaje odrzucony.

d) *Porównanie*

- (36) Komisja dokonała porównania wartości normalnej i ceny eksportowej na podstawie ceny *ex-works*. Tam gdzie było to uzasadnione koniecznością zapewnienia rzetelnego porównania, Komisja dostosowała wartość normalną i cenę eksportową z tytułu różnic mających wpływ na ceny i porównywalność cen, zgodnie z art. 2 ust. 10 rozporządzenia podstawowego.
- (37) Jeśli chodzi o ceny krajowe producenta z państwa analogicznego, dokonano dostosowań w odniesieniu do kosztów transportu krajowego i kosztów związanych z pakowaniem ([2–4 %] wartości faktury) oraz prowizji [0,5 %–1,5 %]. Co zaś tyczy się cen eksportowych, wartość *ex-works* ustalono, odejmując od ceny CIF na granicy Unii odsetek za koszty transportu, ubezpieczenia, przeładunku i inne dodatkowe koszty, zgodnie z obliczeniami zawartymi we wniosku o przegląd (12,98 %). W odniesieniu do dodatkowych kosztów związanych ze sprzedażą eksportową jedna z zainteresowanych stron krytycznie odniosła się do zastosowania art. 18 rozporządzenia podstawowego i zasugerowała zastosowanie kosztów dodatkowych ponoszonych przez producenta z państwa analogicznego zamiast obliczeń zawartych we wniosku o przegląd. Proponowana metoda nie wydaje się jednak właściwa, ponieważ koszty dodatkowe zgłaszane przez producenta z państwa analogicznego odnoszą się do sprzedaży krajowej na terenie Stanów Zjednoczonych i nie mają żadnego znaczenia przy szacowaniu dodatkowych kosztów w przypadku wywozu z ChRL do Unii. Wobec braku innych wiarygodnych informacji Komisja opiera się zatem na obliczeniach dotyczących dodatkowych kosztów związanych ze sprzedażą eksportową, które przedstawiono we wniosku.

e) *Margines dumpingu*

- (38) Na tej podstawie stwierdzono, że margines dumpingu wyrażony jako procent ceny na granicy Unii przed ocleniem wynosi 54,4 %.
- (39) Pomimo znacznej różnicy między marginesem dumpingu stwierdzonym w dochodzeniu pierwotnym a marginesem dumpingu stwierdzonym w niniejszej analizie, u chińskich producentów nie zaobserwowano żadnych zmian w zachowaniach związanych z wywozem. Przeciwnie, prawdopodobnie różnica ta wynika w głównej mierze z braku możliwości (ze względu na brak współpracy ze strony chińskich producentów eksportujących) przeprowadzenia szczegółowej analizy pod względem rodzaju produktu.

f) *Wnioski dotyczące dumpingu w okresie objętym dochodzeniem przeglądownym*

- (40) Komisja stwierdziła, że chińscy producenci eksportujący kontynuowali wywóz produktu objętego postępowaniem do Unii po cenach dumpingowych w okresie objętym dochodzeniem przeglądownym.

3. Dowody dotyczące prawdopodobieństwa kontynuacji dumpingu

- (41) Następnie Komisja przeanalizowała prawdopodobieństwo kontynuacji dumpingu w przypadku wygaśnięcia środków. W ramach swojej analizy Komisja zbadała chińskie moce produkcyjne i wolne moce produkcyjne, zachowanie chińskich eksporterów na innych rynkach, sytuację na rynku krajowym w Chinach i atrakcyjność rynku unijnego.

⁽¹⁾ Zob. na przykład Dz.U. L 343 z 19.12.2008, motyw 143.

⁽²⁾ Zob. sprawozdanie Organu Apelacyjnego w sprawie Meksyk – ostateczne środki antydumpingowe wprowadzone w odniesieniu do wołowiny i ryżu: skarga w odniesieniu do ryżu (WT/DS295/AB/R), przyjęte dnia 20 grudnia 2005 r., pkt 300–307.

a) *Produkcja i wolne moce produkcyjne w ChRL*

- (42) Oszacowanie wolnych mocy produkcyjnych w Chinach jest znacznie utrudnione ze względu na brak współpracy ze strony chińskich producentów eksportujących. Aby zebrać jak najwięcej informacji, Komisja zwróciła się z prośbą o udostępnienie informacji do dwóch chińskich stowarzyszeń eksporterów – Chińskiej Izby Handlu Międzynarodowego (China Chamber of International Commerce, „CCOIC”) i Chińskiej Izby Handlowej ds. Przywozu i Wywozu Tekstyliów (China Chamber of Commerce for import and export of textiles, „CCCT”), których członkowie reprezentują ponad połowę szacowanych mocy produkcyjnych w Chinach. Stowarzyszenia te przysłały szczegółową odpowiedź, której jednak nie dało się zweryfikować ze względu na brak współpracy ze strony producentów eksportujących. Poniżej przedstawiono otrzymane informacje oraz porównano je z innymi dostępnymi informacjami (pochodzącymi z wniosku o przegląd oraz z innych dostępnych źródeł ⁽¹⁾).
- (43) Według informacji dostarczonych przez CCOIC-CCCT w odniesieniu do wolnych mocy produkcyjnych w Chinach odnotowano jedynie nieznaczny wzrost w okresie 2012–ODP. Z szacunków wynika, że na poziomie wyjściowym w 2012 r. wynosiły one [150 000–250 000] ton i wzrosły do [200 000–300 000] ton w okresie objętym dochodzeniem przeglądownym.
- (44) Służby Komisji przeprowadziły także szczegółowe obliczenia wolnych mocy produkcyjnych na podstawie innych dostępnych im informacji. Główne części składowe tego obliczenia stanowią (i) moc produkcyjna chińskich producentów, (ii) popyt wewnętrzny, (iii) wywóz do innych państw.
- (45) W odniesieniu do chińskiej konsumpcji krajowej wszystkie zainteresowane strony wydają się nie mieć zastrzeżeń co do danych zawartych we wniosku. Dane te przedstawiają wzrost popytu wewnętrznego w Chinach w okresie badanym (+ 20 %, z około 900 000 ton w 2012 r. do około 1 150 000 ton w 2015 r.).
- (46) Co zaś tyczy się danych dotyczących wywozu z Chin, Komisja zbadała chińskie statystyki dotyczące wywozu, które odzwierciedlają wzrost o 47 % w okresie 2012–ODP.
- (47) Wreszcie, jeśli chodzi o wyliczenia chińskich mocy produkcyjnych – zgodnie z wnioskiem skarżącego, który powołuje się na uznawane na arenie międzynarodowej badanie sektorowe ⁽²⁾ – na poziomie wyjściowym moce produkcyjne w Chinach wynosiły więcej niż 1 600 000 ton w 2012 r., a w okresie objętym dochodzeniem przeglądownym osiągnęły 2 400 000 ton.

Tabela 1

(w 1 000 ton)	2012	2013	2014	ODP
Chińskie moce produkcyjne ⁽¹⁾	1 633	1 828	2 126	2 370 ⁽²⁾
Popyt wewnętrzny ⁽¹⁾	896	985	1 057	1 158 ⁽²⁾
Wywóz ⁽³⁾	255	294	362	376
Wykorzystanie mocy produkcyjnych	71 %	70 %	67 %	65 %
Wolne moce produkcyjne	482	549	707	836

⁽¹⁾ Szacunki skarżącego.

⁽²⁾ Liczby te odnoszą się do roku kalendarzowego 2015 ze względu na brak dokładnych ustaleń dla ODP.

⁽³⁾ Baza danych chińskich służb celnych.

- (48) Na podstawie powyższych wyliczeń wolne moce produkcyjne chińskich producentów określono na ponad 800 000 ton w okresie objętym dochodzeniem przeglądownym, tj. na siedmiokrotność całości dostępnego rynku unijnego ⁽³⁾ oraz na prawie dziewięciokrotność wielkości produkcji producentów unijnych (określonej na 92 461 ton).

⁽¹⁾ Zob. wniosek o przegląd, s. 19 oraz PCI Fibres – sprawozdanie w sprawie podaży włókien syntetycznych/popytu na włókna syntetyczne w 2008 r. i 2013 r.

⁽²⁾ PCI Fibres – sprawozdanie w sprawie podaży włókien syntetycznych/popytu na włókna syntetyczne w 2008 r. (s. 393–410) i 2013 r. (s. 379–408).

⁽³⁾ Wielkość dostępnego rynku unijnego obliczono, uwzględniając wyłącznie konsumpcję unijną, która jest nadal w stanie przyjmować chińskie produkty. W rzeczy samej, na około 217 000 ton szacowanej konsumpcji w Unii w ODP około 98 000 ton pokrywały już produkty chińskie (z czego 39 741 ton nie było objętych środkami, a 57 464 było nimi objętych). W związku z tym dostępną konsumpcję w Unii obliczono na około 119 000 ton.

- (49) Podsumowując, istnieją podstawy, by przypuszczać, że przedstawione przez CCOIC i CCCT szacunki mocy produkcyjnych są zbyt zachowawcze. W szczególności jeśli przeprowadzić porównanie z szacunkami chińskiego popytu krajowego i wywozu, z badań tych wynikałoby, że wskaźnik wykorzystania mocy produkcyjnych w latach 2012 i 2013 wynosił ponad 90 %, co sugeruje z kolei, że moce produkcyjne w tamtych latach były w dużym stopniu niedoszacowane. W każdym razie nawet przy założeniu, że szacunki te są prawidłowe, dostępne wolne moce produkcyjne chińskich producentów nadal wynosiłyby 200 000–300 000 ton, co równa się całkowitej wielkości rynku europejskiego lub wielkość tę [przekracza] (około 217 000 ton, z których około 98 000 ton już obsługują chińskie produkty).
- (50) Jeśli chodzi o wyliczenia mocy produkcyjnych zaproponowane przez CCOIC i CCCT, to stowarzyszenia te zaprzeczyły, jakoby przedstawione przez nich szacunki były zbyt zachowawcze. Ich zdaniem – wobec braku potwierdzonych danych – zarówno przedstawione przez nich wartości szacunkowe, jak i wartości zawarte w niezależnym badaniu należy uznać za „równie niemiarodajne”. Niemniej jednak wyliczenia przedstawione przez CCOIC i CCCT wydawały się zawyżone nie tylko w odniesieniu do danych zawartych w niezależnym badaniu, lecz również w odniesieniu do znanych i niekwestionowanych danych, takich jak dane dotyczące wewnętrznej konsumpcji w Chinach oraz wywozu z Chin. Przykładowo, w odniesieniu do 2012 r. chińskie stowarzyszenia wyliczyły, że faktyczna chińska produkcja wyniosła 1 000 000 ton. Jednakże w roku tym suma konsumpcji wewnętrznej w Chinach (dane, których stowarzyszenia nie kwestionują) i wielkości wywozu (zgodnie z danymi pochodzącymi z chińskiej bazy danych dotyczącej eksportu) wyniosła 1 151 000 ton, tj. o 15,1 % więcej niż szacowana wielkość produkcji. Zatem w tym przypadku dane przedstawione przez oba stowarzyszenia zdają się nazbyt zachowawcze, gdyż przedstawiona wielkość produkcji nie pozwala na pokrycie wyliczonej konsumpcji.
- (51) Ponadto, podczas gdy dane zgromadzone przez chińskie stowarzyszenia dotyczą zaledwie niecałej połowy producentów w Chinach, autorem niezależnego badania jest firma konsultingowa z trzydziestoletnim doświadczeniem w branży, która profesjonalnie zajmuje się dostarczaniem swoim klientom prognoz i szacunków z zakresu rynku włókien. Biorąc zatem pod uwagę zarówno pochodzenie danych, jak też i ich wiarygodność (także w porównaniu z tym, co wskazano w niezależnym badaniu ⁽¹⁾), nie ma konieczności zmiany wniosku, zgodnie z którym wyliczenia wolnych mocy produkcyjnych przedstawione przez chińskie stowarzyszenia są zbyt zachowawcze. Niemniej jednak należy wspomnieć, że nawet przyjmując proponowane wyliczenia – opisane w poniższym punkcie – zmianie nie uległyby wnioski dotyczące wolnych mocy produkcyjnych.
- (52) Na podstawie przedstawionych powyżej szacunków wydaje się zatem niezaprzeczalne, że chińskie wolne moce produkcyjne są ogromne i wynoszą (w zależności od szacunków) od wielkości odpowiadającej [92–138] % rynku unijnego aż do 385 % jego wielkości. Porównanie chińskich wolnych mocy produkcyjnych do tej części rynku unijnego, która nie jest jeszcze obsługiwana przez chińskie produkty, daje wielkość od około 168–252 % do około 700 %. Ponadto wolne moce produkcyjne w Chinach stanowią od 216–324 % do 904 % produkcji unijnego produktu objętego postępowaniem w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym.
- (53) Komisja uznała zatem, że chińscy producenci dysponują ogromną ilością wolnych mocy produkcyjnych w porównaniu z rozmiarem rynku europejskiego.

b) *Atrakcyjność rynku unijnego*

- (54) Chiny dokonują wywozu znacznych ilości produktu objętego postępowaniem do państw trzecich innych niż Unia, w szczególności do Stanów Zjednoczonych, Republiki Korei, Brazylii, Indii i Turcji. Porównanie średnich poziomów cen za kilogram wykazało, że średnia cena na głównych rynkach eksportu w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym była równa średniej cenie zbytu do Unii lub niższa. Na rynku amerykańskim (drugim po rynku unijnym pod względem wielkości wywozu) średnia cena w ODP była znacznie niższa niż cena na rynku europejskim (1,85 USD/kg w porównaniu z 1,89 USD/kg), podczas gdy na rynku koreańskim (trzecim po Stanach Zjednoczonych i UE rynku zbytu dla produktu objętego postępowaniem) średnia cena była znacząco niższa (1,58 USD/kg, tj. około 16 % niższa niż cena na rynek unijny). Odnosząc się do tych ustaleń, jedna z zainteresowanych stron twierdziła, że w przypadku chińskich towarów istnieją trzy ważne rynki eksportowe, na których średnie ceny przekraczają ceny na rynek unijny. Są to Kanada (1,90 USD/kg), Indonezja (2,07 USD/kg) i Brazylia (1,95 USD/kg). W odpowiedzi na ten argument trzeba przede wszystkim zauważyć, że te różnice w cenach są stosunkowo niewielkie (wynoszą od + 0,5 % do + 9,4 %). Ponadto wielkość wywozu na te rynki jest raczej ograniczona w porównaniu z wywozem do Europy. Istotnie, podczas gdy rynek unijny przyjął 30,3 % chińskiego wywozu w ODP, w przypadku Kanady było to zaledwie 3,1 %, a Brazylii – 5,1 %. Indonezja zaś – będąca państwem, w przypadku którego odnotowano najwyższe różnice w cenach (+ 9,4 %) – przyjęła zaledwie 2 % wywozu z Chin, w związku z czym na podstawie obowiązujących tam cen można wysunąć dość ograniczone wnioski. Co więcej, zainteresowana strona nie wymieniła czterech innych rynków eksportowych,

⁽¹⁾ PCI Fibres – sprawozdanie w sprawie podaży włókien syntetycznych/popytu na włókna syntetyczne w 2008 r. (s. 393–410) i 2013 r. (s. 379–408).

w przypadku których wielkości przywozu są podobne, tj. Indii (5,6 %), Turcji (4,3 %), Tajwanu (2,4 %) i Republiki Południowej Afryki (2,3 %). We wszystkich tych krajach średnie ceny były niższe od cen zgłaszanych w Unii w ODP, a różnice te wynosiły od około 4 % do powyżej 12 %. Przedstawione dowody nie były zatem wystarczające do zmiany wniosku dotyczącego atrakcyjności rynku Unii pod względem cen.

- (55) Mimo że ze względu na brak informacji na temat asortymentu rodzajów produktu porównania tego nie można uznać za decydujące, poziom cen na głównym rynku eksportowym wydaje się wskazywać na to, że stosowany dumping może mieć charakter strukturalny i dotyczyć także innych głównych rynków przeznaczenia chińskich towarów.
- (56) Najważniejsze dowody wskazujące na prawdopodobieństwo kontynuacji dumpingu pojawiają jednak, gdy bierze się pod uwagę wielkość wywozu z Chin do UE. Istotnie, zmiany wielkości sprzedaży eksportowej w okresie 2012–ODP świadczą o tym, że wywóz ze strony chińskich producentów wzrósł o 47 %. Jest tak nawet, jeśli w analizie nie uwzględnia się wielkości sprzedaży dwóch eksporterów, co do których w dochodzeniu pierwotnym nie stwierdzono stosowania dumpingu, i którzy – w związku z tym – nie podlegają obowiązującym środkom antydumpingowym. W rzeczy samej, w tym samym okresie wielkość sprzedaży eksportowej pozostałych przedsiębiorstw wykazywała podobną tendencję (+ 48 %). Gdy Komisja porównała tę stopę wzrostu z bardziej umiarkowaną stopą wzrostu popytu wewnętrznego w tym samym okresie (+ 20 %) oraz ze znacznie szybciej zwiększającą się stopą wzrostu mocy produkcyjnych w Chinach (+ 54 % według stowarzyszeń eksporterów oraz + 69 % według skarżącego), stało się jasne, że aby osiągnąć zadawalający poziom wykorzystania mocy produkcyjnych, chińskie przedsiębiorstwa muszą uciekać się do agresywnych strategii cenowych na rynkach eksportowych.
- (57) Odnosząc się do tych danych dotyczących wywozu, jedna zainteresowana strona twierdziła, że udział chińskiego wywozu przeznaczonego na rynek unijny obecnie spada. Istotnie, w okresie 2012–ODP udział chińskiego wywozu przeznaczonego na Unię spadł z około 35 % do 30 %. W odpowiedzi na ten argument należy przede wszystkim przypomnieć, że UE jest w dalszym ciągu głównym rynkiem eksportowym dla chińskich eksporterów. Co więcej, przyczyną tego niewielkiego spadku były przede wszystkim dobre wyniki osiągnięte przez chińskich eksporterów na innych rynkach – wyników, które także zdają się być owocem agresywnej polityki na tych rynkach. Przykładowo, w tym samym okresie, czyli 2012–ODP, wywóz z Chin do Republiki Korei (rynek, na którym – jak widać z wcześniej przytoczonych informacji – ceny chińskiego produktu są w ODP o około 16 % niższe niż ceny w UE) wzrósł o około 72 %. Z drugiej jednak strony, na rynku indonezyjskim – który przytoczono powyżej jako przykład sprawiedliwego ustalania cen (+ 9,4 % w porównaniu ze średnią ceną w Unii) – można zaobserwować wynoszący około 16 % spadek chińskich wyników dotyczących wielkości wywozu. Niniejsza analiza potwierdza zatem wniosek mówiący, iż chińskie przedsiębiorstwa muszą opierać się na agresywnych strategiach cenowych na swoich rynkach eksportowych.
- (58) Ponadto jeśli chodzi o prognozy na przyszłość, niezależne badanie sektorowe przewiduje, że zapotrzebowanie na włókna chemiczne w Chinach (szersza kategoria produktów obejmująca produkt objęty postępowaniem) utrzyma się na obecnym poziomie co najmniej do 2018 r. ⁽¹⁾. Z innego badania wynika także, że chińskie zapasy są pełne w wyniku spadku cen surowców ⁽²⁾. Doprowadziło to do tego, że przemysł przetwórczy zmniejszył zapasy przędzy o dużej wytrzymałości do niezbędnego minimum w celu uniknięcia zagrożeń związanych z wahaniami cen.
- (59) Jest zatem prawdopodobne, że gdyby środki wygasły, chińscy producenci eksportujący w dalszym ciągu dopuszczaliby się agresywnych praktyk cenowych w celu zdobycia większego udziału w rynku europejskim, aby zrekompensować nadwyżkę mocy produkcyjnych.

4. Wnioski dotyczące dumpingu i prawdopodobieństwa kontynuacji dumpingu

- (60) Dochodzenie – które oparto na najlepszych dostępnych faktach – wykazało, że w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym chińscy producenci stosowali dumping. Ustalono, że Chiny dysponują ogromną ilością wolnych mocy produkcyjnych (w porównaniu z rozmiarem rynku unijnego). Biorąc ponadto pod uwagę powolny wzrost na chińskim rynku wewnętrznym, chińscy producenci eksportujący muszą w dalszym ciągu wprowadzać na rynek unijny znaczne ilości produktu objętego postępowaniem w celu osiągnięcia zadawalającego poziomu sprzedaży.
- (61) W tych okolicznościach stwierdza się, że w razie wygaśnięcia obowiązujących środków istnieje bardzo duże prawdopodobieństwo, że na rynku unijnym dojdzie do kontynuacji dumpingu, którego nie udało się powstrzymać za pomocą obowiązujących środków.

⁽¹⁾ PCI Fibres – Sprawozdanie w sprawie włókien technicznych, styczeń 2015 r., s. 1

⁽²⁾ PCI Fibres – Sprawozdanie w sprawie włókien technicznych, wrzesień 2014 r., s. 8

D. PRAWDOPODOBIENSTWO KONTYNUACJI LUB PONOWNEGO WYSTĄPIENIA SZKODY

1. Definicja przemysłu unijnego i produkcji unijnej

- (62) Podczas okresu objętego dochodzeniem przeglądownym produkt podobny wytwarzało sześciu producentów unijnych, którzy stanowią przemysł unijny w rozumieniu art. 4 ust. 1 rozporządzenia podstawowego. Żaden z nich nie sprzeciwił się wszczęciu tego przeglądu.

2. Konsumpcja w Unii

- (63) Komisja ustaliła wielkość konsumpcji w Unii na podstawie dostępnych statystyk przywozu, rzeczywistej sprzedaży współpracujących producentów unijnych na rynku unijnym oraz szacowanej sprzedaży niewspółpracujących producentów unijnych. Pojęcie konsumpcji odnosi się do sprzedaży na wolnym rynku, w tym sprzedaży stronom powiązanim, ale z wyłączeniem sprzedaży na użytek własny. Użytek własny, czyli wewnętrzne przepływy produktu podobnego pomiędzy zintegrowanymi producentami unijnymi w celu dalszego jego przetwarzania, nie został uwzględniony w wielkości konsumpcji w Unii, gdyż te wewnętrzne przepływy nie stanowią konkurencji dla sprzedaży dokonywanej przez niezależnych dostawców na wolnym rynku. Sprzedaż przedsiębiorstwom powiązanim została uwzględniona w wielkości konsumpcji w Unii, gdyż zgodnie z danymi zebranymi podczas dochodzenia przedsiębiorstwa powiązane miały możliwość zakupu produktu objętego postępowaniem również z innych źródeł. Ponadto ustalono, że średnie ceny sprzedaży producentów na rzecz unijnych przedsiębiorstw powiązanych pokrywały się ze średnimi cenami sprzedaży przedsiębiorstwom niepowiązanym.
- (64) Na tej podstawie sporządzono następujące zestawienie, obrazujące konsumpcję w Unii:

Tabela 2

Konsumpcja w Unii

	2012	2013	2014	ODP
Wielkość (w tonach)	196 478	209 076	222 306	217 171
Indeks	100	106	113	111

Źródło: Odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu oraz baza danych na podstawie art. 14 ust. 6.

- (65) Konsumpcja w Unii wzrosła o 11 % z 196 478 ton w 2012 r. do 217 171 ton w okresie objętym dochodzeniem przeglądownym. Konsumpcja przez większość okresu badanego była wyższa niż konsumpcja w okresie objętym pierwotnym dochodzeniem (od lipca 2008 r. do czerwca 2009 r.) – wynosząca 205 912 ton.
- (66) Jedna zainteresowana strona twierdziła, że przy ustalaniu konsumpcji służby Komisji powinny być uwzględnic sprzedaż na użytek własny, które to rozwiązanie oznaczałoby, że chiński udział w rynku jest stabilny. Zdaniem zainteresowanej strony służby Komisji dokonały błędnego rozróżnienia pomiędzy trzema rynkami, tj. sprzedażą przedsiębiorstwom niepowiązanym, sprzedażą przedsiębiorstwom powiązanim przeznaczoną na sprzedaż na wolnym rynku oraz sprzedażą przedsiębiorstwom powiązanim przeznaczoną na użytek własny, podczas gdy wszystkie te trzy rodzaje sprzedaży powinny być rzekomo zostać uwzględnione przy ustalaniu konsumpcji w Unii.
- (67) Po pierwsze, należy podkreślić, że nie dokonano rozróżnienia między trzema różnymi rynkami. Użytek własny przez przedsiębiorstwa powiązane nie został uwzględniony, ponieważ produkty te nie są dopuszczane do swobodnego obrotu na rynku UE i w związku z tym nie konkurują z przywozem. Sprzedaż ta polega po prostu na przekazaniu produktów przedsiębiorstwom powiązanim, tak aby mogły one włączyć je do procesu produkcyjnego innych produktów, które nie są objęte postępowaniem. W związku z tym nie można uznać użytku własnego za część unijnej konsumpcji produktu objętego postępowaniem.
- (68) Po drugie, hipotetyczne dodanie sprzedaży na użytek własny do konsumpcji unijnej w żadnym razie nie spowodowałoby zmiany chińskiego udziału w rynku na stabilny. Wręcz przeciwnie, tendencja pozostaje w dużej mierze bez zmian, zgodnie z tym, co przedstawiono w tabeli 3.

3. Przywóz objęty środkami pochodzący z państwa, którego dotyczy postępowanie

a) Wielkość przywozu i udział w rynku

- (69) Należy przypomnieć, że w pierwotnym dochodzeniu w analizie dotyczącej kształtowania się przywozu z ChRL na rynek unijny i jego wpływu na przemysł unijny nie uwzględniono wielkości przywozu, co do którego nie stwierdzono stosowania dumpingu.
- (70) Wielkość i udział w rynku przywozu produktów po cenach dumpingowych z Chin zostały ustalone w oparciu o bazę danych utworzoną na podstawie art. 14 ust. 6 i przedstawiają się następująco:

Tabela 3

Wielkość i udział w rynku przywozu objętego środkami

Państwo		2012	2013	2014	ODP
Chiny	Wielkość (w tonach)	44 484	48 339	60 078	57 465
	Indeks	100	109	135	129
	Udział w rynku (%)	22,6	23,1	27	26,5
	Udział w rynku w odniesieniu do konsumpcji i użytku własnego (%)	21,3	21,8	25,5	24,9

Źródło: Baza danych na podstawie art. 14 ust. 6.

- (71) Podczas gdy przywóz produktów z Chin po cenach dumpingowych stanowił 18,8 % udziału w rynku i 38 404 tony w okresie objętym pierwotnym dochodzeniem, liczby te znacząco wzrosły w okresie badanym właściwym dla niniejszego przeglądu. W rzeczywistości przywóz po cenach dumpingowych z Chin wzrósł z 44 484 do 57 465 ton w okresie badanym i stanowił 26,5 % udziału w rynku w okresie objętym dochodzeniem przeglądownym.

b) Ceny przywozu objętego środkami pochodzącego z państwa, którego dotyczy postępowanie, i podcięcie cenowe

- (72) Ceny przywozu ustalono w oparciu o bazę danych utworzoną na podstawie art. 14 ust. 6. Zmniejszyły się one średnio o 12 % w okresie badanym.

Tabela 4

Ceny przywozu objętego środkami

Państwo		2012	2013	2014	ODP
Chiny	Średnia cena (EUR/kg)	1,79	1,63	1,54	1,57
	Indeks	100	91	86	88

Źródło: Baza danych na podstawie art. 14 ust. 6.

- (73) Ze względu na brak współpracy ze strony chińskich producentów, a co za tym idzie ze względu na brak danych dotyczących ceny eksportowej związanej z rodzajem produktu, Komisja nie mogła dokonać szczegółowego porównania cen według rodzaju produktu. W związku z tym obliczenia podjęcia cenowego przeprowadzono na podstawie porównania pomiędzy średnią ceną eksportową chińskiego wywozu objętego środkami a średnimi cenami przemysłu unijnego w okresie objętym dochodzeniem. Po dostosowaniu do konwencjonalnej stawki należności celnej, która wynosi 4 %, ustanowiono następnie margines podjęcia cenowego w wysokości 22,7 %. W pierwotnym dochodzeniu stwierdzono podobny margines podjęcia wynoszący 24,1 %. Jednakże dzięki ówczesnej współpracy ze strony chińskich eksporterów margines ten ustalono, opierając się na porównaniu z porównywalnym rodzajem produktu.
- (74) Komisja stwierdziła zatem, że eksporterzy z ChRL konsekwentnie przejawiają zachowanie polegające na podcinaniu cen producentów unijnych.

- (75) Jedna zainteresowana strona twierdziła, że przy obliczaniu podcięcia cenowego należało uwzględnić przywóz po cenach niedumpingowych.
- (76) Komisja uważa jednak, że nie ma uzasadnienia dla uwzględnienia takiego przywozu – zgodnie z interpretacją Porozumienia antydumpingowego przedstawioną przez Organ Rozstrzygania Sporów WTO w sprawie dotyczącej wołowiny i ryżu ⁽¹⁾, o której wspomniano już powyżej w motywie 35.

4. Sytuacja gospodarcza przemysłu unijnego

- (77) Zgodnie z art. 3 ust. 5 rozporządzenia podstawowego Komisja zbadała wpływ przywozu po cenach dumpingowych na przemysł unijny w oparciu o ocenę wszystkich istotnych wskaźników gospodarczych potrzebnych do określenia stanu przemysłu unijnego od 2012 r. do końca ODP.
- (78) W tym celu Komisja rozróżniła makroekonomiczne i mikroekonomiczne wskaźniki szkody. Wskaźniki makroekonomiczne w okresie badanym ustalono, przeanalizowano i oceniono na podstawie dostarczonych danych dotyczących przemysłu unijnego. Wskaźniki mikroekonomiczne ustalono na podstawie danych zebranych i zweryfikowanych na poziomie współpracujących producentów unijnych. W wyniku powstałych po reorganizacji grupy DuraFiber (DuraFiber Technologies (DFT) GmbH, Niemcy) trudności związanych z uzgodnieniem danych dotyczących jednej z jej jednostek zależnych, przy ustalaniu wskaźników mikroekonomicznych zdecydowano się nie brać pod uwagę przedstawionych przez tę jednostkę danych i odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu.
- (79) Jedna zainteresowana strona twierdziła, że wykluczenie DuraFiber Niemcy mogło w istotny sposób przyczynić się do zmiany wskaźników szkody.
- (80) Po pierwsze, należy zauważyć, że wykluczenie częściowo potwierdzonych danych przekazanych przez DuraFiber Niemcy miało wpływ wyłącznie na ustalenie wskaźników mikroekonomicznych. Nie przyczyniło się zatem do zmiany analizy wskaźników makroekonomicznych. Ponadto analizę tych wskaźników mikroekonomicznych oparto na danych pochodzących od czterech pozostałych producentów unijnych, którzy reprezentują około 80 % produkcji unijnej. W związku z tym te konkretne wskaźniki są w dalszym ciągu reprezentatywne dla przemysłu unijnego. Wreszcie, częściowo potwierdzone dane przekazane przez DuraFiber Niemcy zasadniczo odpowiadały tendencjom w zakresie wskaźników mikroekonomicznych zaobserwowanym w przypadku czterech producentów unijnych, których dane uwzględniono w analizie.
- (81) W świetle powyższego stwierdza się, że wyłączenie danych DuraFiber Niemcy z analizy wskaźników mikroekonomicznych nie spowodowało zmiany tendencji wskaźników szkody, w związku z czym przedmiotowe wnioski odnoszą się do całej branży.
- (82) W poniższych sekcjach do wskaźników makroekonomicznych zalicza się: produkcję, moce produkcyjne, wykorzystanie mocy produkcyjnych, zapasy, wielkość sprzedaży, udział w rynku i jego wzrost, zatrudnienie, wydajność, wielkość rzeczywistego marginesu dumpingu i poprawę sytuacji po wcześniejszym dumpingu. Do wskaźników mikroekonomicznych zalicza się: średnie ceny jednostkowe, koszt produkcji, rentowność, przepływy pieniężne, inwestycje, zwrot z inwestycji, zdolność do pozyskania kapitału i koszty pracy.

Wskaźniki makroekonomiczne

a) *Produkcja, moce produkcyjne i wykorzystanie mocy produkcyjnych*

- (83) Całkowita produkcja unijna, moce produkcyjne i wykorzystanie mocy produkcyjnych kształtowały się w okresie badanym następująco:

Tabela 5

Produkcja, moce produkcyjne i wykorzystanie mocy produkcyjnych

	2012	2013	2014	ODP
Wielkość produkcji (w tonach)	92 753	91 985	93 990	92 461

⁽¹⁾ Zob. sprawozdanie Organu Apelacyjnego w sprawie Meksyk – ostateczne środki antydumpingowe wprowadzone w odniesieniu do wołowiny i ryżu: skarga w odniesieniu do ryżu (WT/DS295/AB/R), przyjęte dnia 20 grudnia 2005 r.

	2012	2013	2014	ODP
Wielkość produkcji (<i>Indeks</i>)	100	99	101	100
Moce produkcyjne (w tonach)	109 398	108 869	108 690	110 285
Moce produkcyjne (<i>Indeks</i>)	100	100	99	101
Wykorzystanie mocy produkcyjnych (%)	85	84	86	84

Źródło: Odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu.

- (84) W okresie badanym wielkość produkcji, moce produkcyjne i wykorzystanie mocy produkcyjnych utrzymały się na tym samym poziomie.

b) *Wielkość sprzedaży i udział w rynku*

- (85) Wielkość sprzedaży i udział w unijnym rynku przemysłu unijnego kształtowały się w okresie badanym następująco:

Tabela 6

Wielkość sprzedaży i udział w rynku

	2012	2013	2014	ODP
Wielkość sprzedaży w Unii (w tonach)	67 527	69 407	68 007	65 733
Wielkość sprzedaży w Unii (<i>Indeks</i>)	100	103	101	97
Udział w rynku (%)	34,4	33,2	30,6	30,3

Źródło: Baza danych na podstawie art. 14 ust. 6 i odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu.

- (86) W okresie badanym wielkość sprzedaży przemysłu unijnego na rynku unijnym spadła o – 3 %, a jej udział w rynku zmalał o 4,1 punktu procentowego, z 34,4 % do 30,3 %.

c) *Wzrost*

- (87) W okresie badanym konsumpcja unijna wzrosła o 11 %, natomiast wielkość sprzedaży przemysłu unijnego spadła o – 3 %.

d) *Zatrudnienie i wydajność*

- (88) Zatrudnienie i wydajność w okresie badanym kształtowały się następująco:

Tabela 7

Zatrudnienie i wydajność

	2012	2013	2014	ODP
Liczba pracowników	941	875	902	911
Liczba zatrudnionych (<i>Indeks</i>)	100	93	96	97

	2012	2013	2014	ODP
Wydajność (jednostka/pracownik)	98,6	105,2	104,2	101,5
Wydajność (jednostka/pracownik) (<i>Indeks</i>)	100	107	106	103

Źródło: Odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu.

- (89) W okresie badanym zatrudnienie spadło o -3 %. Jednocześnie wydajność wzrosła o 3 %, jak wskazano w tabeli 7 w motywie 88.

e) *Wielkość marginesu dumpingu i poprawa sytuacji po wcześniejszym dumpingu*

- (90) Margines dumpingu ustalony dla Chin w dochodzeniu pierwotnym znacznie przekraczał poziom *de minimis*. W toku dochodzenia ustalono, że kontynuowano przywóz przędzy o dużej wytrzymałości na rozciąganie, z poliestrów, pochodzącej z Chin, na rynek unijny po cenach dumpingowych. Margines dumpingu ustalony w obecnym okresie objętym dochodzeniem przeglądowym również w znacznym stopniu przekraczał poziom *de minimis* (zob. motyw 38). Zbiegło się to ze wzrostem wielkości przywozu po cenach dumpingowych z Chin, przy malejących dodatkowo cenach sprzedaży, czego wynikiem był wzrost udziału w rynku w okresie badanym. W efekcie w tym samym okresie zmalały zarówno udział przemysłu unijnego w rynku, jak i wielkość sprzedaży przemysłu unijnego. Przemysłowi unijnemu udało się jednak ograniczyć związane z tym straty.

Wskaźniki mikroekonomiczne

f) *Ceny i czynniki oddziałujące na ceny*

- (91) Średnie ceny naliczane przez przemysł unijny w sprzedaży klientom niepowiązanym w Unii w okresie badanym kształtowały się następująco:

Tabela 8

Średnie ceny sprzedaży

	2012	2013	2014	ODP
Średnia jednostkowa cena sprzedaży w Unii (EUR/kg)	2,39	2,31	2,23	2,17
Średnia jednostkowa cena sprzedaży w Unii (<i>Indeks</i>)	100	97	93	91
Jednostkowe koszty produkcji (EUR/kg)	2,50	2,43	2,26	2,19
Jednostkowe koszty produkcji (<i>Indeks</i>)	100	97	90	87

Źródło: Odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu.

- (92) Jednostkowa cena sprzedaży naliczana przez przemysł unijny klientom niepowiązanym w Unii spadła o 9 %. Można to częściowo wytłumaczyć spadkiem jednostkowego kosztu produkcji o 13 %. Ceny spadły jednak znacznie mniej niż koszty, co tłumaczy pozytywny wpływ na rentowność przemysłu unijnego, jak wskazano poniżej w motywie 98.

g) Koszty pracy

- (93) Średnie koszty pracy przemysłu unijnego w okresie badanym kształtowały się następująco:

Tabela 9

Średnie koszty pracy na pracownika

	2012	2013	2014	ODP
Średnie koszty pracy na pracownika (w EUR)	39 273	41 674	39 711	39 850
Średnie koszty pracy na pracownika (Indeks)	100	106	101	101

Źródło: Odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu.

- (94) Średnie koszty pracy na pracownika utrzymały się na stałym poziomie w okresie badanym. Można to wyjaśnić przede wszystkim zwiększonymi wysiłkami ze strony przemysłu unijnego na rzecz kontroli kosztów produkcji i utrzymania w ten sposób konkurencyjności.

h) Zapasy

- (95) Poziom zapasów producentów unijnych kształtował się w okresie badanym następująco:

Tabela 10

Zapasy

	2012	2013	2014	ODP
Stan zapasów na koniec okresu badanego (w tonach)	8 050	6 872	8 244	8 387
Stan zapasów na koniec okresu badanego (Indeks)	100	85	102	104
Stan zapasów na koniec okresu badanego jako odsetek produkcji	8,7 %	7,5 %	8,8 %	9,1 %

Źródło: Odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu.

- (96) W okresie badanym zapasy przemysłu unijnego wzrosły ogółem o 4 %. Znaczna część produkcji przędzy o dużej wytrzymałości na rozciąganie, z poliestrów, obejmuje standardowe produkty. Przemysł unijny musi więc utrzymywać pewien poziom zapasów, aby móc skutecznie zaspokoić popyt ze strony swoich klientów. Stan zapasów na koniec okresu badanego jako wartość procentowa produkcji utrzymywał się na względnie stałym poziomie, dostosowując się do zmian w produkcji przemysłu unijnego.

i) Rentowność, przepływy pieniężne, inwestycje, zwrot z inwestycji i zdolność do pozyskania kapitału

- (97) Rentowność, przepływy pieniężne, inwestycje i zwrot z inwestycji producentów unijnych kształtowały się w okresie badanym następująco:

Tabela 11

Rentowność, przepływy pieniężne, inwestycje i zwrot z inwestycji

	2012	2013	2014	ODP
Rentowność sprzedaży klientom niepowiązanym w Unii (% obrotu ze sprzedaży)	- 4,7	- 5,3	- 1,4	- 1,1

	2012	2013	2014	ODP
Przepływy pieniężne (w EUR)	- 2 993 463	- 4 156 375	- 4 895 147	- 2 111 763
Przepływy pieniężne (Indeks)	- 100	- 139	- 164	- 71
Inwestycje (w EUR)	2 313 235	1 284 905	3 511 528	12 801 375
Inwestycje (Indeks)	100	56	152	553
Zwrot z inwestycji (%)	- 4,3	- 4,2	- 2,0	- 1,4

Źródło: Odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu.

- (98) Komisja określiła rentowność przemysłu unijnego, wyrażając zysk netto przed opodatkowaniem ze sprzedaży produktu podobnego klientom niepowiązanym w Unii jako odsetek jego obrotów. Rentowność nadal była ujemna, chociaż zwiększyła się z - 4,7 % do - 1,1 % w okresie badanym. Jest to w dalszym ciągu wielkość niższa niż docelowy zysk w wysokości 3 % ustalony w dochodzeniu pierwotnym.
- (99) Przepływy pieniężne netto to zdolność przemysłu unijnego do samofinansowania swojej działalności. Były one ujemne w okresie badanym. Mimo odnotowania znacznego wzrostu o 29 % wskaźnik ten pozostaje w dalszym ciągu ujemny. Budzi to wątpliwości co do zdolności przemysłu unijnego do dalszego niezbędnego samofinansowania własnej działalności.
- (100) W okresie badanym znacząco wzrosły inwestycje. Były to głównie inwestycje związane z zaspokojeniem potrzeb związanych z obsługą, z czego niewielka część przeznaczona została na modernizację, co spowodowało z kolei niewielki wzrost mocy produkcyjnych.
- (101) Zwrot z inwestycji to zysk netto jako odsetek wartości księgowej brutto inwestycji. W okresie badanym wskaźnik ten wzrósł z - 4,3 % do - 1,4 % w wyniku wzrostu rentowności i stagnacji inwestycyjnej w okresie badanym.
- (102) Biorąc pod uwagę ujemną rentowność i ujemne przepływy pieniężne, zdolność branży do pozyskiwania kapitału pozostaje bardzo ograniczona.

j) *Wnioski dotyczące szkody*

- (103) W okresie badanym większość istotnych wskaźników szkody odnoszących się do przemysłu unijnego wykazywała niekorzystne tendencje. Udział przemysłu unijnego w rynku spadł o 4,1 punktu procentowego z 34,4 % do 30,3 %, natomiast wielkość sprzedaży i jednostkowa cena sprzedaży w Unii zmniejszyły się odpowiednio o 3 % i 9 %. Jednocześnie zatrudnienie spadło o 3 %, wielkość sprzedaży eksportowej na rzecz przedsiębiorstw niepowiązanych spadła o 28 %, a odpowiadające jej jednostkowe ceny sprzedaży eksportowej spadły o 17 %. Wydajność wzrosła o 2,9 %.
- (104) Pomimo wspomnianych tendencji rentowność wzrosła w okresie badanym z - 4,7 % do - 1,1 %. Chociaż stanowi to znaczną poprawę w stosunku do rentowności przemysłu unijnego w OD w pierwotnym dochodzeniu (od dnia 1 lipca 2008 r. do dnia 30 czerwca 2009 r.), która wynosiła - 13,3 %, to rentowność w dalszym ciągu pozostaje ujemna. Wynikiem takiego stanu przemysłu unijnego jest stały ujemny zwrot z inwestycji. Niemniej jednak poprawiły się przepływy pieniężne.
- (105) W pierwotnym dochodzeniu stwierdzono, że wynoszący 18,8 % udział w rynku chińskiego przywozu, w stosunku do którego dopatrzone są stosowania dumpingu oraz podcięcia cen sprzedaży przemysłu unijnego o 24,1 %, jest wystarczająco duży, aby spowodować istotną szkodę dla przemysłu unijnego. Podobna sytuacja miała miejsce w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym. Chiński przywóz po cenach dumpingowych stanowił 26,5 % udziału w rynku i podciął ceny sprzedaży przemysłu unijnego o 18,6 %, jak przedstawiono poniżej w motywie 110.

- (106) Jedna zainteresowana strona twierdziła, że przemysł unijny nie poniósł istotnej szkody, ponieważ produkcja, moce produkcyjne oraz wykorzystanie mocy produkcyjnych utrzymały na stałym poziomie. Uznano, że błędna definicja konsumpcji zniekształciła obraz zmian innych wskaźników, takich jak wielkość sprzedaży i udział w rynku, zgodnie z zarzutami przedstawionymi w motywie 66.
- (107) Zarzut dotyczący błędnego określenia konsumpcji obalono w motywie 67. Ponadto, zgodnie z art. 3 ust. 5 rozporządzenia podstawowego żaden z istotnych czynników brany pod uwagę osobno lub łącznie nie musi stanowić decydującej wskazówki. Fakt, że niektóre czynniki pozostały na tym samym poziomie nie na zatem wpływu na wnioski dotyczące szkody.
- (108) Uwzględniając powyższe, stwierdza się, że przemysł unijny w dalszym ciągu ponosi istotną szkodę w rozumieniu art. 3 ust. 5 rozporządzenia podstawowego.

5. Związek przyczynowy

- (109) Biorąc pod uwagę powyższe ustalenia dotyczące istotnej szkody, Komisja zbadała, czy przywóz po cenach dumpingowych z Chin spowodował istotną szkodę dla przemysłu unijnego. Komisja zbadała także, czy inne znane czynniki mogły w tym samym czasie również spowodować szkodę dla przemysłu unijnego.

5.1. Wpływ przywozu produktów po cenach dumpingowych

- (110) Przemysł unijny nadal pozostaje w sytuacji częściowego, niepewnego ożywienia. Uznaje się, że pomimo obowiązujących środków chiński przywóz po cenach dumpingowych nadal powodował istotną szkodę. Rzeczywiście, nawet biorąc pod uwagę łączny wpływ kosztów ponoszonych po przywozie wynoszących 2,7 % i potwierdzonych na poziomie współpracujących, niepowiązanych importerów, jak również konwencjonalną stawkę należności celnej w wysokości 4 % oraz cła antidumpingowe opłacone w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym, stwierdzono, że mimo wszystko średnie ceny chińskiego przywozu po cenach dumpingowych znacznie podcinają średnią cenę sprzedaży przemysłu unijnego o 18,6 %. W ciągu ostatnich lat przywóz ten również stale wzrastał, a to miało z kolei negatywny wpływ na cały rynek. W wyniku tego wzrostu doszło do zniżenia cen oraz do zmniejszenia udziału przemysłu unijnego w rynku. Stała presja, pod jaką znalazł się rynek unijny, nie dała przemysłowi unijnemu szansy, by w pełni korzystać ze spadku kosztów surowców.
- (111) Jedna zainteresowana strona twierdziła, że nie ma korelacji między chińskimi cenami a stanem przemysłu unijnego.
- (112) Analiza to opierała się jednak na tendencjach ustalonych na lata 2011–2015, które są inne niż tendencje ustalone w okresie objętym bieżącym dochodzeniem, czyli od 2012 r. do ODP (którego koniec przypada na wrzesień 2015 r.). Analizy tej nie można było zatem uwzględnić. W każdym razie należy zaznaczyć, że ceny towarów przywożonych z Chin po cenach dumpingowych zasadniczo spadły w okresie badanym i podcinały ceny przemysłu unijnego. Fakt, że w pewnym roku (w ODP) chińskie ceny eksportowe wzrosły, a sytuacja przemysłu unijnego nie uległa pogorszeniu, nie stawia pod znakiem zapytania zasadności tego spostrzeżenia. W związku z powyższym argument ten został odrzucony.

5.2. Wpływ innych czynników

- (113) Na podstawie informacji zgromadzonych podczas dochodzenia nie stwierdzono, że udział produkcji na wewnętrzne potrzeby był istotny. Tylko około 15 % produkcji przemysłu unijnego było przeznaczone na wewnętrzne potrzeby. Zwiększenie produkcji ogólnie prowadzi do efektu ekonomii skali, który jest korzystny dla danego producenta. Tylko niewielka część przemysłu unijnego jest zintegrowana wertykalnie, a produkcja na wewnętrzne potrzeby jest wykorzystywana do dalszego przetwarzania na produkty o wartości dodanej w przemyśle przetwórczym. W dochodzeniu nie wykazano istnienia żadnych problemów produkcyjnych związanych z tymi przetworzonymi produktami. Biorąc pod uwagę powyższe względy, Komisja uważa, że produkcja na wewnętrzne potrzeby przemysłu unijnego nie miała żadnego negatywnego wpływu na jego sytuację finansową.
- (114) Głównymi państwami wywozu do Unii są Republika Korei, Tajwan, Szwajcaria, Białoruś i Turcja. Całkowita wielkość przywozu produktu objętego postępowaniem z państw trzecich – w tym przywozu z Chin nieobjętego środkami – wzrosła o 11 % (z 84 467 do 93 973 ton) w okresie badanym, co stanowi 43,3 % konsumpcji w Unii. W tym samym okresie średnia jednostkowa cena importowa stopniowo się zmniejszała z 2,19 EUR do 2,09 EUR za tonę, co stanowi spadek o 4 %. Tendencję polegającą na spadku cen importowych zaobserwowano

również w przypadku większości eksporterów z innych państw trzecich na rynek unijny (Republika Korei – 7 %, Szwajcaria – 15 %, Białoruś – 13 %, Turcja – 6 %). Jednocześnie jednostkowa cena importowa nieobjętego środkami przywozu z ChRL spadła zaledwie o 3 %.

Tabela 12

Przywóz z państw trzecich

Państwo		2012	2013	2014	ODP
Chiny (przywóz nieobjęty środkami)	Wielkość (w tonach)	29 109	33 865	36 977	39 742
	<i>Indeks</i>	100	116	127	137
	Udział w rynku (%)	14,8	16,2	16,6	18,3
	Średnia cena (EUR/kg)	1,75	1,72	1,69	1,69
	<i>Indeks</i>	100	99	97	97
Republika Korei	Wielkość (w tonach)	27 948	31 145	33 048	32 545
	<i>Indeks</i>	100	111	118	116
	Udział w rynku (%)	14,2	14,9	14,9	15,0
	Średnia cena (EUR/kg)	2,15	2,13	2,03	2,01
	<i>Indeks</i>	100	99	95	93
Tajwan	Wielkość (w tonach)	10 153	9 599	9 251	8 364
	<i>Indeks</i>	100	95	91	82
	Udział w rynku (%)	5,2	4,6	4,2	3,9
	Średnia cena (EUR/kg)	1,78	1,91	1,85	1,90
	<i>Indeks</i>	100	107	104	107
Szwajcaria	Wielkość (w tonach)	5 610	5 263	4 895	5 190
	<i>Indeks</i>	100	94	87	93
	Udział w rynku	2,9	2,5	2,2	2,4
	Średnia cena (EUR/kg)	4,30	4,09	4,01	3,66
	<i>Indeks</i>	100	95	93	85
Białoruś	Wielkość (w tonach)	3 384	3 189	3 344	2 374
	<i>Indeks</i>	100	94	99	70
	Udział w rynku (%)	1,7	1,5	1,5	1,1
	Średnia cena (EUR/kg)	2,13	2,06	1,99	1,86
	<i>Indeks</i>	100	97	93	87

Państwo		2012	2013	2014	ODP
Turcja	Wielkość (w tonach)	1 443	1 545	1 455	1 594
	Indeks	100	107	101	110
	Udział w rynku (%)	0,7	0,7	0,7	0,7
	Średnia cena (EUR/kg)	2,95	2,66	2,65	2,77
	Indeks	100	90	90	94
Łącznie przywóz z państw trzecich, w tym nieobjęty środkami przywóz z Chin	Wielkość (w tonach)	84 467	91 330	94 222	93 973
	Indeks	100	108	112	111
	Udział w rynku (%)	43,0	43,7	42,4	43,3
	Średnia cena (EUR/kg)	2,19	2,15	2,10	2,09
	Indeks	100	98	96	96

Źródło: Baza danych na podstawie art. 14 ust. 6.

- (115) Jak pokazano w tabeli 12, udział w rynku przywozu z innych państw oraz spadek cen nieobjętego środkami przywozu z Chin nie były na tyle znaczące, aby uznać je za przyczynę szkody poniesionej przez przemysł unijny w okresie objętym dochodzeniem przeglądownym.
- (116) Komisja otrzymała uwagi dotyczące przyczyn obecnej, niekorzystnej sytuacji przemysłu unijnego, wśród których znalazły się zmiany cen surowca, brak inwestycji i modernizacji, złe zarządzanie i brak wizji, przestarzałe metody produkcji, brak dużych zakładów i niska jakość wytwarzanych produktów. W toku dochodzenia wykazano, że winy za obecny stan przemysłu unijnego nie można przypisać wymienionym czynnikom. Wręcz przeciwnie – wykazano, że przemysł unijny nadal skutecznie funkcjonował na bardzo konkurencyjnym rynku dzięki optymalizacji wykorzystania istniejących zasobów, nie dokonując jednocześnie ogromnych inwestycji w zwiększenie mocy produkcyjnych i modernizację i z powodzeniem zwiększając w ten sposób rentowność po nałożeniu ostatecznych środków w 2010 r. W związku z tym stwierdzenia te zostały odrzucone.
- (117) Jedna z zainteresowanych stron twierdziła, że rzekomo znaczące inwestycje poczynione przez przemysł unijny odbiły się na przepływie pieniężnym i zyskach przemysłu unijnego oraz że winy za ten stan rzeczy nie można przypisać przywózowi z Chin, a także, że czynniki te należało uwzględnić w odrębnej analizie nieprzypisania.
- (118) Po pierwsze, pomimo inwestycji poczynionych w ODP poprawiły się zarówno zyski, jaki i przepływ pieniężny przemysłu unijnego, co świadczy o tym, że inwestycje te były uzasadnione i przyniosły pozytywne efekty. Po drugie, na zyski wpływ może mieć jedynie amortyzacja *pro rata temporis* związana z inwestycjami i kosztami finansowymi poniesionymi przez przedsiębiorstwa podczas finansowania inwestycji. Wreszcie, jako że amortyzacja to podlegające odliczeniu koszty, którym nie towarzyszą wpływy środków pieniężnych, to nie może ona mieć bezpośredniego wpływu na przepływy środków pieniężnych przemysłu unijnego. Mogłaby ona mieć co najwyżej wpływ na koszty finansowe.
- (119) Niektóre ze stron twierdziły również, że w okresie badanym chiński przywóz po cenach dumpingowych nie spowodował żadnej szkody albo, że szkoda ta powstała w wyniku przywozu z innych państw. Ponieważ ustalono, że ceny chińskiego przywozu po cenach dumpingowych w dalszym ciągu podcinały ceny przemysłu unijnego i były niższe niż ceny importowe z innych państw, argument ten został odrzucony.

- (120) Jedna zainteresowana strona twierdziła, że Komisja powinna była lepiej wyjaśnić skutki innych czynników związku przyczynowego w swojej tzw. analizie nieprzypisania.
- (121) W tej kwestii należy podkreślić, że celem analizy nieprzypisania jest ustalenie, czy inny czynnik mógł zerwać zaobserwowany związek przyczynowy pomiędzy przywozem po cenach dumpingowych a istotną szkodą poniesioną przez przemysł unijny, sprawiając, że taki związek przyczynowy byłby nieprawdopodobny lub wręcz niemożliwy. Żaden z czynników branych pod uwagę nie miał takich właściwości, a zatem argument ten został odrzucony.

5.3. Wnioski w sprawie związku przyczynowego

- (122) Nawet jeśli inne czynniki mogły także przyczynić się do powstania szkody, stwierdzono, iż nie były one wystarczające, aby zerwać związek przyczynowy między przywozem z Chin po cenach dumpingowych a szkodą poniesioną przez przemysł unijny.

E. PRAWDOPODOBIENSTWO KONTYNUACJI SZKODY

- (123) Ustalono, że w okresie badanym chińscy eksporterzy dysponowali ogromną ilością wolnych mocy produkcyjnych w porównaniu z rozmiarem rynku europejskiego, jak wskazano w motywie 50.
- (124) W okresie badanym wielkość przywozu z Chin na rynek unijny odnotowała znaczny wzrost o 29 %. Jak wspomniano w motywie 54, Chiny wywoziły produkt objęty postępowaniem na rynek unijny głównie po cenach wyższych niż na inne rynki na świecie. W toku dochodzenia nie znaleziono żadnych dowodów na to, że sytuacja ta ulegnie zmianie, chociażby w perspektywie krótkoterminowej. Stwierdzono zatem, że rynek unijny był całkiem atrakcyjny dla chińskich eksporterów ze względu na możliwość wywożenia znacznych ilości po cenach wyższych niż w przypadku innych rynków na świecie.
- (125) W ramach dochodzenia wykazano, że 60 % przywozu z Chin odbywało się po cenach dumpingowych oraz, że istniało prawdopodobieństwo kontynuacji dumpingu w przypadku wygaśnięcia środków. Przywóz z Chin po cenach dumpingowych nadal znacząco podcinał ceny producentów unijnych, a poziom podcięcia był podobny do tego, który stwierdzono w dochodzeniu pierwotnym. Mówiąc konkretnie, stwierdzono, iż chiński przywóz objęty środkami podcinał ceny producentów unijnych o 22,8 %, co świadczy o agresywnym zachowaniu przy ustalaniu cen. Doprowadzi to prawdopodobnie do dalszego spadku cen oraz zagrozi i tak niepewnej poprawie sytuacji przemysłu unijnego. Istnieje zatem wyraźne ryzyko, że w razie wygaśnięcia środków przemysł unijny będzie w dalszym ciągu ponosił istotną szkodę.
- (126) W świetle powyższego stwierdza się, że uchylene środków wprowadzonych w odniesieniu do przywozu z Chin wedle wszelkiego prawdopodobieństwa spowodowałyby utrzymanie się istotnej szkody dla przemysłu unijnego.

F. INTERES UNII

- (127) Zgodnie z art. 21 rozporządzenia podstawowego Komisja zbadała, czy utrzymanie obowiązujących środków antydumpingowych wobec Chin nie zaszkodziłoby interesowi Unii. Interes Unii określono na podstawie oceny wszystkich różnorodnych interesów, których dotyczy sprawa, w tym interesu przemysłu unijnego, interesu importerów oraz interesu użytkowników.
- (128) Wszystkim zainteresowanym stronom umożliwiono przedstawienie opinii zgodnie z art. 21 ust. 2 rozporządzenia podstawowego.
- (129) Na tej podstawie Komisja zbadała, czy mimo wniosków dotyczących prawdopodobieństwa ponownego wystąpienia dumpingu i szkody istnieją szczególnie ważne wskazania mogące prowadzić do wniosku, że utrzymanie obecnych środków nie leży w interesie Unii.

1. Interes przemysłu unijnego

- (130) Przemysł unijny systematycznie tracił udział w rynku i doznał istotnej szkody w okresie badanym. Niemniej jednak jego rentowność podniosła się do poziomu graniczącego z progiem rentowności (choć jest nadal ujemna), podczas gdy sprzedaż utrzymała się praktycznie na tym samym poziomie. Ten rozwój w kierunku stabilności rynku jest najprawdopodobniej związany ze skutecznym oddziaływaniem wprowadzonych środków. W przypadku uchylenia środków przemysł unijny znalazłby się najprawdopodobniej w znacznie gorszej sytuacji.

- (131) Stwierdzono zatem, że utrzymanie obowiązujących środków wobec Chin leżałoby w interesie przemysłu unijnego.

2. Interes importerów/przedsiębiorstw handlowych

- (132) Na etapie wszczęcia postępowania formularze dotyczące doboru próby wypełniło 15 niepowiązanych importerów, w związku z czym zdecydowano się zastosować przepisy dotyczące kontroli wrywkowej. Wybrano trzech importerów, a następnie poproszono ich o wypełnienie kwestionariusza. Ostatecznie tylko jeden importer przedstawił odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu, które następnie poddano weryfikacji.
- (133) W toku dochodzenia ustalono, że rzeczony przedsiębiorstwo importowało produkt wyłącznie od jednego, objętego środkami chińskiego producenta, z którym to producentem utrzymywało długofalowe stosunki handlowe. W wyniku dochodzenia wykazano, że wpływ obowiązujących środków na owo przedsiębiorstwo nie był znaczący. Potwierdza to fakt, że importerzy postanowili nie zmieniać źródeł zaopatrzenia pomimo wprowadzenia pierwotnych środków.

3. Interes użytkowników

- (134) Na etapie wszczęcia postępowania zgłosiło się 25 użytkowników gotowych do wypełnienia kwestionariusza. Ostatecznie odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu otrzymano zaledwie od czterech użytkowników. W przypadku wszystkich z nich przeprowadzono wizytację, a przedstawione przez nich dane zostały poddane weryfikacji. Trzeba jednak zauważyć, że przemysł wykorzystujący produkt objęty postępowaniem wykazał się znacznie mniejszą chęcią udziału w tym przeglądzie wygaśnięcia niż miało to miejsce, gdy środki wprowadzono po raz pierwszy. W ramach dochodzenia pierwotnego współpracowało 33 użytkowników, natomiast w ramach przeglądu wygaśnięcia było ich jedynie czterech. Zdaje się, że większość użytkowników potrafiła dostosować się do wprowadzonych środków bez znacznej szkody dla prowadzonej działalności.
- (135) W przypadku jednego użytkownika, prowadzącego działalność w zakresie nici do szycia, Komisja uznała, że wpływ obecnych środków na koszty i rentowność był nieznaczny. W przypadku trzech pozostałych użytkowników, spośród których wszyscy przywożą z Chin przędzę o dużej wytrzymałości na rozciąganie oraz prowadzą działalność w przemyśle tkackim (pasy, paski, linki itd.) stwierdzono, iż mimo że wpływ obecnych środków na koszty był niewielki, to znacznie bardziej wyraźny był ich wpływ na rentowność, jako że przedsiębiorstwa te prowadzą działalność przy bardzo małych marżach zysku. Niemniej jednak wpływ ceł wydaje się być ograniczony, ponieważ dostępnych było wielu innych alternatywnych dostawców oferujących konkurencyjne ceny.
- (136) Użytkownicy, którzy zgłosili swoje uwagi, przedstawili problemy, jakie napotykają w przypadku współpracy z producentami unijnymi. Są to brak mocy produkcyjnych, brak pewnych właściwości produktu oraz nieterminowe dostawy. Użytkownicy twierdzili, że na obecnych środkach (od 0 % do 9,8 %) w połączeniu ze stałą stawką cła przywozowego w wysokości 4 % korzystają ich konkurenci – ci przywożą na rynek unijny przetworzone produkty po niższych cenach, ponieważ nie muszą wówczas opłacać należności celnych za surowiec (produkt objęty postępowaniem). Użytkownicy uważają, że sytuacja ta doprowadzi do dalszego przenoszenia operacji wykonywanych na dalszych etapach produkcji w miejsca znajdujące się poza UE i rzekomo zagrazi w ten sposób przyszłości 4 000 pracowników w ich branży. W toku dochodzenia stwierdzono, że dowody przedstawione na poparcie tych twierdzeń oraz rzekomego ryzyka nie są wystarczające, by dowieść, że są to nawracające problemy strukturalne, z którymi boryka się przemysł unijny.
- (137) Przede wszystkim nie należy zapominać, że współpraca ze strony użytkowników podczas obecnego dochodzenia była dość ograniczona w porównaniu ze współpracą oferowaną podczas pierwotnego dochodzenia (zgłosiło się wówczas 33 użytkowników), w związku z czym wyżej wymienione problemy z całym prawdopodobieństwem nie są wspólne wszystkim użytkownikom działającym na rynku unijnym.
- (138) Jeśli chodzi o konkretne twierdzenia współpracujących użytkowników, w dochodzeniu wykazano, że przemysł unijny dysponuje wciąż wystarczająco dużą ilością niewykorzystanej mocy produkcyjnych (wykorzystanie mocy produkcyjnych w okresie objętym dochodzeniem przeglądem wynosiło 84 %) i ma do zaoferowania szeroką gamę produktów o różnych właściwościach. Ponadto, poza pięcioma producentami w UE, dostępnych jest wielu alternatywnych dostawców z innych państw trzecich, które oferują konkurencyjne ceny i szeroki wachlarz produktów. Obejmuje to także chiński przywóz, wobec którego nie obowiązują cła antydumpingowe. Jeśli wziąć pod uwagę stosunkowo niski poziom cła antydumpingowego oraz fakt, że znaczna część przywozu z Chin nie jest objęta środkami, to staje się mało prawdopodobne, aby obowiązujące środki były czynnikiem decydującym w kwestii domniemanego przenoszenia przemysłu przetwórczego. Wreszcie, dowody na nieterminowość dostaw były nieznaczne.
- (139) W kwestii wykorzystania mocy produkcyjnych przemysłu unijnego w okresie objętym dochodzeniem przeglądem jedna zainteresowana strona twierdziła, że wykorzystanie mocy produkcyjnych na poziomie 84 % stanowi niemal całkowitą wydolność przemysłu i że w związku z tym nie można powiedzieć, aby dostępne niewykorzystane moce produkcyjne były wystarczające.

- (140) Z dochodzenia wynika, że średnie wytwarzanie odpadów przez przemysł unijny kształtowało się na poziomie około 6 % całkowitej produkcji w ODP, co przekładałoby się w sumie na teoretyczne, maksymalne wykorzystanie mocy produkcyjnych na poziomie 94 % – jest to bardziej racjonalny szacunek pełnego wykorzystania mocy produkcyjnych niż 84 % przedstawione w omawianym twierdzeniu. Wziąwszy pod uwagę pozostałe niewykorzystane moce produkcyjne na poziomie co najmniej 10 %, argument ten odrzucono.
- (141) Ta sama zainteresowana strona twierdziła, że producenci unijni oraz producenci spoza Chin nie są w stanie zaspokoić całkowitego popytu ani też obsłużyć rozmiarowo pojedynczych zamówień składanych przez europejski przemysł wykorzystujący produkt objęty postępowaniem.
- (142) Należy zauważyć, że utrzymanie środków nie zmienia istniejących warunków rynkowych. Podczas dochodzenia nie ujawniono żadnych zasadniczych zmian w kwestii wymagań użytkowników pod względem rozmiarów czy jakości zamówień. Bezsprzeczne jest ponadto fakt, że przemysł unijny sam nie jest w stanie zaspokoić popytu na rynku i że w związku z tym rynek nie może obejść się bez przywozu. Ponadto – co jest ważniejsze – środki antydumpingowe mają na celu przywrócenie równych szans oraz uczciwych warunków handlu pomiędzy wszystkimi zainteresowanymi stronami poprzez usunięcie istotnej szkody, jaką stwarza przywóz z Chin po cenach dumpingowych. Nie ma zatem potrzeby, aby przemysł unijny musiał być w stanie samodzielnie zaopatrywać rynek unijny. W obecnym przypadku dostępny jest przywóz z wielu różnych źródeł, a przywóz objęty środkami odbywa się nadal pomimo ich wprowadzenia. Utrzymanie środków w ich obecnej formie i na obecnym poziomie nie uniemożliwia zatem użytkownikom pozyskiwania chińskiego produktu. Uznaje się, że pod tym względem przestrzegano przepisów rozporządzenia antydumpingowego, w związku z czym argument ten należy odrzucić.
- (143) Twierdzono również, że europejscy producenci nie wykorzystali szansy, jaką dało im wprowadzenie ceł antydumpingowych, by zwiększyć swoje moce produkcyjne i zmodernizować urządzenia. W efekcie nie byli oni w stanie utrzymać swojego udziału w rozwijającym się rynku. Co więcej, znaleźli się w bardzo dogodnej sytuacji, która nie wymagała od nich zachowania konkurencyjnej postawy.
- (144) Po pierwsze należy przypomnieć – o czym była mowa powyżej – że wprowadzenie środków antydumpingowych ma na celu likwidację dumpingu wyrządzającego szkodę i nie ma żadnych wymogów prawnych mówiących o tym, że przemysł unijny powinien dokonać restrukturyzacji lub się zmodernizować.
- (145) W każdym razie, jak już stwierdzono w motywie 138, przemysł unijny był w stanie zwiększyć swoją wielkość sprzedaży, ponieważ dysponował wystarczającą do tego ilością niewykorzystanych mocy produkcyjnych. Ponadto wzrost rentowności pokazuje, że metody produkcyjne stosowane przez przemysł unijny są wciąż konkurencyjne na rynku chronionym przed dumpingiem. Co więcej, sytuacji przemysłu unijnego nie można w żadnym wypadku uznać za bardzo dogodną, ponieważ – jak wykazano w toku dochodzenia – przemysł unijny w dalszym ciągu doznawał istotnej szkody w okresie badanym poprzez utratę udziału w rynku i ponoszone straty. To właśnie ta niepewna sytuacja przemysłu unijnego – której przynajmniej częściowo winne jest stosowanie dumpingu i notoryczne podcinanie cen w przeszłości – stanowiła dla przemysłu unijnego przeszkodę w czynieniu znacznych inwestycji w zwiększenie mocy produkcyjnych i wyraźniejszą modernizację.
- (146) Inne twierdzenie dotyczy delokalizacji przemysłu przetwórczego na skutek istnienia ceł antydumpingowych. Na poparcie tego twierdzenia powołano się na wcześniejszą uwagę i przesłuchanie, które dotyczyły tego samego zarzutu.
- (147) Należy zauważyć, że w toku dochodzenia ustalono, że wpływ na rentowność w przypadku użytkowników objętych próbą był ograniczony i nie może tym samym zostać uznany za czynnik decydujący o delokalizacji przemysłu użytkowników unijnych. Ponadto środki będą w dalszym ciągu obowiązywać na takim samym poziomie jak dotychczas. I wreszcie, w uwadze będącej przedmiotem przesłuchania nie wymieniono żadnych przedsięwzięć, które faktycznie przeniesiono.
- (148) Jeden z importerów przedstawił twierdzenie dotyczące trudności ekonomicznych związanych ze zmianą dostawców produktu objętego postępowaniem, które wynikają z konieczności przeprowadzenia długotrwałych testów oraz ryzyka utraty klientów w przypadku zmiennej jakości i nieregularnych dostaw.
- (149) W tym względzie należy zauważyć, że od czasu wprowadzenia środków minęło już niemal sześć lat, co można uznać za czas wystarczający dla importera na znalezienie alternatywnych dostawców, nawet w przypadku konieczności czasochłonnych testów.

4. Wnioski dotyczące interesu Unii

- (150) W związku z powyższym w toku dochodzenia stwierdzono, że wpływ środków na użytkowników i importerów nie jest znaczący i – z punktu widzenia interesu Unii – nie ma zatem wyraźnych powodów, aby zakończyć ich stosowanie.

G. ŚRODKI ANTYDUMPINGOWE

- (151) Wszystkie strony zostały poinformowane o istotnych faktach i ustaleniach, na podstawie których zamierza się zalecić utrzymanie obowiązujących środków. Wyznaczono również termin, w którym strony mają możliwość przedstawienia uwag dotyczących ujawnionych informacji. Przedstawione uwagi i komentarze zostały należycie uwzględnione.
- (152) Z powyższych ustaleń wynika, zgodnie z art. 11 ust. 2 rozporządzenia podstawowego, że środki antydumpingowe wprowadzone względem przywozu przędzy o dużej wytrzymałości na rozciąganie, z poliestrów, pochodzącej z Chin, nałożone rozporządzeniem (UE) nr 1105/2010, powinny zostać utrzymane.
- (153) W celu zminimalizowania ryzyka obchodzenia cła w związku z wysoką różnicą w stawkach należności celnych, uważa się, że w tym przypadku potrzebne są specjalnie środki, aby zapewnić odpowiednie stosowanie ceł antydumpingowych. Te specjalne środki, mające zastosowanie do przedsiębiorstw, wobec których zastosowano indywidualną stawkę celną, obejmują: przedstawienie organom celnym państw członkowskich ważnej faktury handlowej, która musi być zgodna z wymogami określonymi w art. 1 ust. 3 niniejszego rozporządzenia. Przywóz, któremu nie towarzyszy taka faktura, podlega rezydualnemu cłu antydumpingowemu mającemu zastosowanie do wszystkich pozostałych producentów.
- (154) Przedsiębiorstwo może wnioskować o stosowanie poszczególnych stawek cła antydumpingowego, jeśli później zmieni swoją nazwę. Wniosek w tej sprawie należy kierować do Komisji ⁽¹⁾. Wniosek musi zawierać wszystkie istotne informacje, które pozwolą wykazać, że zmiana nie wpływa na prawo przedsiębiorstwa do korzystania ze stawki celnej, która ma wobec niego zastosowanie. Jeśli zmiana nazwy przedsiębiorstwa nie wpływa na prawo do korzystania ze stawki celnej mającej wobec niego zastosowanie, w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* opublikowane zostanie zawiadomienie w sprawie zmiany nazwy.
- (155) Niniejsze rozporządzenie jest zgodne z opinią komitetu powołanego w art. 15 ust. 1 podstawowego (UE) 2016/1036,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. Niniejszym nakłada się ostateczne cło antydumpingowe na przywóz przędzy o dużej wytrzymałości na rozciąganie, z poliestrów (innej niż nici do szycia), niepakowanej do sprzedaży detalicznej, włącznie z przędzą jednowłókową (monofilamentem) o masie liniowej mniejszej niż 67 decyteków, pochodzącej z Chińskiej Republiki Ludowej, objętej kodem CN 5402 20 00.

2. Stawka ostatecznego cła antydumpingowego mająca zastosowanie do ceny netto na granicy Unii, przed ocleniem, jest następująca dla produktów opisanych w ust. 1 i wytwarzanych przez poniższe przedsiębiorstwa:

Przedsiębiorstwo	Cło (w %)	Dodatkowy kod TARIC
Zhejiang Guxiandao Industrial Fibre Co. Ltd	5,1	A974
Zhejiang Hailide New Material Co. Ltd	0	A976
Zhejiang Unifull Industrial Fibre Co. Ltd	5,5	A975
Przedsiębiorstwa wymienione w załączniku	5,3	A977
Hangzhou Huachun Chemical Fiber Co., Ltd.	0	A989

⁽¹⁾ European Commission, Directorate-General for Trade, Directorate H, Rue de la Loi/Wetstraat 170, 1040 Bruxelles/Brussel, BELGIQUE/BELGIË.

Przedsiębiorstwo	Cło (w %)	Dodatkowy kod TARIC
Oriental Industries (Suzhou) Ltd	9,8	A990
Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa	9,8	A999

3. Stosowanie indywidualnej stawki celnej ustalonej dla przedsiębiorstwa wymienionego w ust. 2 uwarunkowane jest przedstawieniem organom celnym państw członkowskich ważnej faktury handlowej, która musi zawierać datowane oświadczenie podpisane przez pracownika podmiotu wystawiającego taką fakturę, z podaniem jego imienia, nazwiska i stanowiska. Takie oświadczenie sporządzone jest w sposób następujący: „Ja, niżej podpisany, poświadczam, że (ilość) przędzy o dużej wytrzymałości na rozciąganie, z poliestrów, sprzedanej na wywóz do Unii Europejskiej, objętej niniejszą fakturą zostało wytworzone przez (nazwa przedsiębiorstwa i adres) (dodatkowy kod TARIC) w Chińskiej Republice Ludowej. Oświadczam, że informacje zawarte w niniejszej fakturze są pełne i zgodne z prawdą.”. W przypadku nieprzedstawienia takiej faktury obowiązuje stawka celna mająca zastosowanie do wszystkich pozostałych przedsiębiorstw.

4. O ile nie określono inaczej, zastosowanie mają obowiązujące przepisy dotyczące należności celnych.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 24 lutego 2017 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

Chińscy współpracujący producenci eksportujący nieobjęci próbą (dodatkowy kod TARIC A977):

Nazwa przedsiębiorstwa	Miejscowość
Heilongjiang Longdi Co. Ltd	Harbin
Jiangsu Hengli Chemical Fibre Co. Ltd	Wujiang
Hyosung Chemical Fiber (Jiaxing) Co. Ltd	Jiaxing
Shanghai Wenlong Chemical Fiber Co. Ltd	Szanghaj
Shaoxing Haifu Chemistry Fibre Co. Ltd	Shaoxing
Sinopec Shanghai Petrochemical Co. Ltd	Szanghaj
Wuxi Taiji Industry Co. Ltd	Wuxi
Zhejiang Kingsway High-Tech Fiber Co. Ltd	Haining City

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2017/326**z dnia 24 lutego 2017 r.****zmieniające po raz 261. rozporządzenie Rady (WE) nr 881/2002 wprowadzające niektóre szczególne środki ograniczające skierowane przeciwko niektórym osobom i podmiotom związanym z organizacjami ISIL (Daisz) i Al-Kaida**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 881/2002 z dnia 27 maja 2002 r. wprowadzające niektóre szczególne środki ograniczające skierowane przeciwko niektórym osobom i podmiotom związanym z organizacjami ISIL (Daisz) i Al-Kaida ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 7 ust. 1 lit. a) i art. 7a ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Załącznik I do rozporządzenia (WE) nr 881/2002 zawiera wykaz osób, grup i podmiotów, których fundusze oraz zasoby gospodarcze podlegają zamrożeniu na mocy tego rozporządzenia.
- (2) Dnia 22 lutego 2017 r. Komitet ds. Sankcji Rady Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych podjął decyzję o dodaniu czterech osób fizycznych do wykazu osób, grup i podmiotów, w odniesieniu do których należy stosować zamrożenie funduszy i zasobów gospodarczych. Należy zatem odpowiednio zmienić załącznik I do rozporządzenia (WE) nr 881/2002.
- (3) W celu zapewnienia skuteczności środków przewidzianych w niniejszym rozporządzeniu powinno ono wejść w życie w trybie natychmiastowym,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W załączniku I do rozporządzenia (WE) nr 881/2002 wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem do niniejszego rozporządzenia.

*Artykuł 2*Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 24 lutego 2017 r.

W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego,
p.o. Szef Służby ds. Instrumentów Polityki Zagranicznej

⁽¹⁾ Dz.U. L 139 z 29.5.2002, s. 9.

ZAŁĄCZNIK

W załączniku I do rozporządzenia (WE) nr 881/2002 w tytule „Osoby fizyczne” dodaje się wpisy w brzmieniu:

- a) „Bassam Ahmad Al-Hasri (alias: a) Bassam Ahmad Husari b) Abu Ahmad Akhlaq c) Abu Ahmad al-Shami). Data urodzenia: a) 1.1.1969 r. b) około 1971 r. Miejsce urodzenia: a) Qalamun, prowincja Damaszek, Syryjska Republika Arabska b) Ghutah, prowincja Damaszek, Syryjska Republika Arabska c) Tadamon, Rif Dimashq, Syryjska Republika Arabska. Obywatelstwo: a) syryjskie b) palestyńskie. Adres: Syryjska Republika Arabska (południe kraju, miejsce pobytu w lipcu 2016 r.) Data wskazania, o której mowa w art. 7d ust. 2 lit. i): 22.2.2017 r.”;
 - b) „Iyad Nazmi Salih Khalil (alias: a) Ayyad Nazmi Salih Khalil b) Eyad Nazmi Saleh Khalil c) Iyad al-Toubasi d) Iyad al-Tubasi e) Abu al-Darda' f) Abu-Julaybib al-Urduni g) Abu-Julaybib). Data urodzenia: 1974 r.. Miejsce urodzenia: Syryjska Republika Arabska. Obywatelstwo: jordańskie. Numer paszportu: a) 654781 (paszport jordański wydany ok. 2009 r.) b) 286062 (paszport jordański wydany dnia 5.4.1999 r. w Zarqa, Jordania, utracił ważność dnia 4.4.2004 r.). Adres: Syryjska Republika Arabska (obszary przybrzeżne, miejsce pobytu w kwietniu 2016 r.). Data wskazania, o której mowa w art. 7d ust. 2 lit. i): 22.2.2017 r.”;
 - c) „Ghalib Adbullah Al-Zaidi (alias: a) Ghalib Abdallah al-Zaydi b) Ghalib Abdallah Ali al-Zaydi c) Ghalib al Zaydi). Data urodzenia: a) 1975 r. b) 1970 r. Miejsce urodzenia: region Raqqah, prowincja Marib, Jemen. Obywatelstwo: jemeńskie. Data wskazania, o której mowa w art. 7d ust. 2 lit. i): 22.2.2017 r.”;
 - d) „Nayif Salih Salim Al-Qaysi (alias: a) Naif Saleh Salem al Qaisi b) Nayif al-Ghaysi). Data urodzenia: 1983 r.. Miejsce urodzenia: prowincja Al-Baydah, Jemen. Obywatelstwo: jemeńskie. Numer paszportu: 04796738 (paszport jemeński). Adres: a) prowincja Al-Baydah, Jemen b) Sana'a, Jemen (poprzednie miejsce pobytu). Data wskazania, o której mowa w art. 7d ust. 2 lit. i): 22.2.2017 r.”.
-

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2017/327**z dnia 24 lutego 2017 r.****ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiające wspólną organizację rynków produktów rolnych oraz uchylające rozporządzenia Rady (EWG) nr 922/72, (EWG) nr 234/79, (WE) nr 1037/2001 i (WE) nr 1234/2007 ⁽¹⁾,uwzględniając rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 543/2011 z dnia 7 czerwca 2011 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1234/2007 w odniesieniu do sektorów owoców i warzyw oraz przetworzonych owoców i warzyw ⁽²⁾, w szczególności jego art. 136 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 543/2011 przewiduje – zgodnie z wynikami wielostronnych negocjacji handlowych Rundy Urugwajskiej – kryteria, na których podstawie Komisja ustala standardowe wartości dla przywozu z państw trzecich, w odniesieniu do produktów i okresów określonych w części A załącznika XVI do wspomnianego rozporządzenia.
- (2) Standardowa wartość w przywozie jest obliczana każdego dnia roboczego, zgodnie z art. 136 ust. 1 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 543/2011, przy uwzględnieniu podlegających zmianom danych dziennych. Niniejsze rozporządzenie powinno zatem wejść w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Standardowe wartości celne w przywozie, o których mowa w art. 136 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 543/2011, są ustalone w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

*Artykuł 2*Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 24 lutego 2017 r.

W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego,
Jerzy PLEWA
Dyrektor Generalny

Dyrekcja Generalna ds. Rolnictwa i Rozwoju Obszarów
Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 671.

⁽²⁾ Dz.U. L 157 z 15.6.2011, s. 1.

ZAŁĄCZNIK

Standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw

(EUR/100 kg)		
Kod CN	Kod państw trzecich ⁽¹⁾	Standardowa wartość w przywozie
0702 00 00	EG	232,7
	IL	75,4
	MA	97,0
	TR	98,9
	ZZ	126,0
0707 00 05	MA	79,2
	TR	203,1
	ZZ	141,2
0709 91 00	EG	113,1
	ZZ	113,1
0709 93 10	MA	54,0
	TR	166,7
	ZZ	110,4
0805 10 22, 0805 10 24, 0805 10 28	EG	43,1
	IL	76,8
	MA	48,2
	TN	56,4
	TR	75,0
	ZA	196,8
	ZZ	82,7
	EG	100,8
0805 21 10, 0805 21 90, 0805 29 00	IL	127,6
	JM	95,8
	MA	103,0
	TR	87,7
	ZZ	103,0
	IL	112,1
	MA	95,4
0805 22 00	ZZ	103,8
	EG	71,3
	TR	74,4
0805 50 10	ZZ	72,9
	CL	175,7
0808 30 90	CN	112,2
	ZA	125,1
	ZZ	137,7

⁽¹⁾ Nomenklatura krajów ustalona w rozporządzeniu Komisji (UE) nr 1106/2012 z dnia 27 listopada 2012 r. w sprawie wykonania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 471/2009 w sprawie statystyk Wspólnoty dotyczących handlu zagranicznego z państwami trzecimi, w odniesieniu do aktualizacji nazewnictwa państw i terytoriów (Dz.U. L 328 z 28.11.2012, s. 7). Kod „ZZ” odpowiada „innym pochodzeniom”.

DECYZJE

DECYZJA RADY (UE) 2017/328

z dnia 21 lutego 2017 r.

zmieniająca decyzję 1999/70/WE dotyczącą zewnętrznych biegłych rewidentów krajowych banków centralnych w odniesieniu do zewnętrznego biegłego rewidenta Bank of Greece

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Protokół nr 4 w sprawie Statutu Europejskiego Systemu Banków Centralnych i Europejskiego Banku Centralnego, załączony do Traktatu o Unii Europejskiej i do Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 27 ust. 1,

uwzględniając zalecenie Europejskiego Banku Centralnego z dnia 22 grudnia 2016 r. udzielane Radzie Unii Europejskiej w sprawie zewnętrznego biegłego rewidenta Bank of Greece (EBC/2016/46) ⁽¹⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Sprawozdania finansowe Europejskiego Banku Centralnego (EBC) oraz krajowych banków centralnych państw członkowskich, których walutą jest euro, są badane przez niezależnych zewnętrznych biegłych rewidentów wyznaczonych na zalecenie Rady Prezesów EBC i zatwierdzanych przez Radę.
- (2) Mandat obecnego zewnętrznego biegłego rewidenta Bank of Greece wygaśnie po przeprowadzeniu badania za rok obrotowy 2016. Niezbędne jest zatem wyznaczenie zewnętrznego biegłego rewidenta na okres od roku obrotowego 2017.
- (3) Na swojego zewnętrznego biegłego rewidenta na lata obrotowe 2017–2021 Bank of Greece wybrał Deloitte Certified Public Accountants S.A.
- (4) Rada Prezesów EBC zaleciła wyznaczenie Deloitte Certified Public Accountants S.A. na zewnętrznego biegłego rewidenta Bank of Greece na lata obrotowe 2017–2021.
- (5) Zgodnie z zaleceniem Rady Prezesów EBC należy odpowiednio zmienić decyzję Rady 1999/70/WE ⁽²⁾,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

W art. 1 ust. 12 decyzji 1999/70/WE otrzymuje brzmienie:

„12. Deloitte Certified Public Accountants S.A. zostaje niniejszym zatwierdzona jako zewnętrzny biegły rewident Bank of Greece na lata obrotowe 2017–2021.”.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja staje się skuteczna z dniem jej notyfikacji.

⁽¹⁾ Dz.U. C 3 z 6.1.2017, s. 1.

⁽²⁾ Decyzja Rady 1999/70/WE z dnia 25 stycznia 1999 r. dotycząca zewnętrznych biegłych rewidentów krajowych banków centralnych (Dz.U. L 22 z 29.1.1999, s. 69).

Artykuł 3

Niniejsza decyzja skierowana jest do EBC.

Sporządzono w Brukseli dnia 21 lutego 2017 r.

W imieniu Rady
E. SCICLUNA
Przewodniczący

DECYZJA KOMISJI (UE) 2017/329**z dnia 4 listopada 2016 r.****w sprawie środka SA.39235 (2015/C) (ex 2015/NN) wdrożonego przez Węgry dotyczącego opodatkowania obrotów z tytułu reklamy***(notyfikowana jako dokument nr C(2016) 6929)***(Jedynie tekst w języku węgierskim jest autentyczny)****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 108 ust. 2 akapit pierwszy,

uwzględniając Porozumienie o Europejskim Obszarze Gospodarczym, w szczególności jego art. 62 ust. 1 lit. a),

po wezwaniu zainteresowanych stron do przedstawienia uwag zgodnie z przywołanymi powyżej artykułami ⁽¹⁾ i uwzględniając otrzymane odpowiedzi,

a także mając na uwadze, co następuje:

1. PROCEDURA

- (1) W lipcu 2014 r. Komisja dowiedziała się, że Węgry przyjęły akt ustawodawczy, na podstawie którego obrót pochodzący z działalności w zakresie reklamy podlega opodatkowaniu (zwanemu dalej: „podatkiem od reklam”). Pismem z dnia 13 sierpnia 2014 r. Komisja wezwała władze węgierskie do udzielenia informacji, uzyskując od nich odpowiedź w piśmie z dnia 2 października 2014 r. Pismem z dnia 1 grudnia 2014 r. władzom węgierskim przekazano kolejny zestaw pytań, na które udzieliły dodatkowych odpowiedzi pismem z dnia 16 grudnia 2014 r.
- (2) Pismem z dnia 2 lutego 2015 r. władze węgierskie zostały poinformowane, że Komisja rozważy wydanie decyzji w sprawie nakazu zawieszenia zgodnie z art. 11 ust. 1 rozporządzenia Rady (WE) nr 659/1999 ⁽²⁾. Pismem z dnia 17 lutego 2015 r. władze węgierskie przedstawiły swoje uwagi dotyczące przedmiotowego pisma.
- (3) Decyzją z dnia 12 marca 2015 r. Komisja powiadomiła Węgry o wszczęciu postępowania określonego w art. 108 ust. 2 Traktatu (zwaną dalej: „decyzją o wszczęciu postępowania”) i wydaniu nakazu zawieszenia zgodnie z art. 11 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 659/1999 w odniesieniu do przedmiotowego środka.
- (4) Decyzję o wszczęciu postępowania i nakaz zawieszenia opublikowano w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* ⁽³⁾. Komisja wezwała zainteresowane strony do przedstawienia uwag dotyczących przedmiotowego środka.
- (5) Komisja otrzymała uwagi od trzech zainteresowanych stron. Następnie przekazała je władzom węgierskim, które miały możliwość udzielenia na nie odpowiedzi.
- (6) W dniu 21 kwietnia 2015 r. władze węgierskie wysłały Komisji projekt wniosku dotyczącego zmiany podatku od reklam. W dniu 8 maja 2015 r. Komisja zwróciła się do Węgier o udzielenie informacji w odniesieniu do planowanej zmiany.

⁽¹⁾ Dz.U. C 136 z 24.4.2015, s. 7.⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 659/1999 z dnia 22 marca 1999 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania art. 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (Dz.U. L 83 z 27.3.1999, s. 1), uchylone i zastąpione rozporządzeniem Rady (UE) 2015/1589 z dnia 13 lipca 2015 r. ustanawiającym szczegółowe zasady stosowania art. 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (Dz.U. L 248 z 24.9.2015, s. 9).⁽³⁾ Por. przypis 1.

- (7) W dniu 4 czerwca 2015 r. Węgry wprowadziły zmianę w podatku od reklam bez uprzedniego powiadomienia lub zatwierdzenia przez Komisję. W dniu 5 lipca 2015 r. wspomniane zmiany weszły w życie.
- (8) Pismem z dnia 6 lipca 2015 r. Węgry przedstawiły swoje uwagi dotyczące decyzji o wszczęciu postępowania oraz swoje uwagi dotyczące uwag od zainteresowanych stron, jak również wyjaśnienia dotyczące zmiany w zakresie podatku od reklam.

2. SZCZEGÓŁOWY OPIS PODATKU OD REKLAM

2.1. ZAKRES STOSOWANIA PODATKU I PODSTAWA OPODATKOWANIA

- (9) Dnia 11 czerwca 2014 r. Węgry przyjęły ustawę XXII z 2014 r. o podatku od reklam (zwaną dalej: „ustawą”), z późniejszymi zmianami z dnia 4 lipca i 18 listopada 2014 r. Ustawa ta wprowadziła nowy specjalny podatek od obrotu pochodzącego z publikacji reklam na Węgrzech i ma zastosowanie w uzupełnieniu do istniejących podatków od działalności gospodarczej, w szczególności do podatku dochodowego. Według Węgier wspomniana ustawa ma na celu wspieranie zasady podziału obciążenia publicznego.
- (10) Podatek od reklam jest należny od obrotu pochodzącego z publikacji reklam w przestrzeniach medialnych, o których mowa w ustawie (np. w usługach medialnych; w materiałach prasowych; na mediach zewnętrznych; na wszelkiego rodzaju pojazdach lub nieruchomościach; w materiałach drukowanych; i internecie). Podatek ma zastosowanie do wszystkich przedsiębiorstw z sektora mediów, a podatnikiem jest zasadniczo wydawca reklamy. Terytorialny zakres stosowania podatku obejmuje Węgry.
- (11) Podstawą opodatkowania, w oparciu o którą podatek jest obliczany, jest pochodzący ze świadczonych usług reklamowych obrót wydawcy, przed potrąceniem jakichkolwiek kosztów. Podstawa opodatkowania przedsiębiorstw powiązanych jest sumowana. W związku z tym obowiązująca stawka podatkowa jest określana na podstawie obrotu ze sprzedaży reklam całej grupy na Węgrzech.
- (12) Istnieje specjalna podstawa opodatkowania dla autoreklamy, tj. reklamy dotyczącej własnych produktów wydawcy, jego towarów, usług, działalności, nazwy i wyglądu. W tym przypadku podstawą opodatkowania, w oparciu o którą podatek jest obliczany, są koszty bezpośrednio poniesione przez wydawcę w związku z zamieszczeniem reklamy.

2.2. PROGRESYWNE STAWKI PODATKOWE

- (13) W ustawie określono w następujący sposób strukturę stawek progresywnych, które wynoszą od 0 % i 1 % dla przedsiębiorstw o małych lub średnich obrotach ze sprzedaży reklam do 50 % w przypadku przedsiębiorstw o wysokich obrotach z tego tytułu:
- do części obrotu poniżej 0,5 mld HUF: 0 %,
 - do części obrotu pomiędzy 0,5 mld HUF a 5 mld HUF: 1 %,
 - do części obrotu pomiędzy 5 mld HUF a 10 mld HUF: 10 %,
 - do części obrotu pomiędzy 10 mld HUF a 15 mld HUF: 20 %,
 - do części obrotu pomiędzy 15 mld HUF a 20 mld HUF: 30 %,
 - do części obrotu powyżej 20 mld HUF: 50 %.
- (14) Maksymalny próg został zwiększony z 40 % do 50 % od dnia 1 stycznia 2015 r. zgodnie z ustawą LXXIV z 2014 r. w sprawie zmian niektórych podatków i związanego z nimi prawodawstwa oraz zgodnie z ustawą CXXII z 2010 r. w sprawie krajowej administracji podatkowej i celnej, zmieniającą ustawę.

2.3. ODLICZENIE STRAT PRZENIESIONYCH Z PODSTAWY OPODATKOWANIA ZA 2014 R.

- (15) Zgodnie z ustawą przedsiębiorstwa mogą odliczyć od podstawy opodatkowania za 2014 r. 50 % strat przeniesionych z lat ubiegłych na podstawie ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych i podatku od dywidend oraz podatku dochodowego od osób fizycznych.

- (16) Zgodnie ze zmianą do przedmiotowej ustawy z dnia 4 lipca 2014 r. odliczenie to ogranicza się do przedsiębiorstw, które w 2013 r. nie wypracowały zysku (tzn. tylko jeżeli kwota zysku przed opodatkowaniem w roku obrachunkowym 2013 wyniosła zero lub miała wartość ujemną). W związku z powyższym przedsiębiorstwa, które przeniosły straty z lat ubiegłych, ale osiągnęły zysk w 2013 r., nie kwalifikują się do odliczenia. Według Węgier celem zmiany jest zapobieganie unikaniu opodatkowania i obchodzeniu zobowiązań podatkowych.
- (17) Możliwość odliczenia przeniesionych strat dotyczy tylko podatku należnego za 2014 r. Nie dotyczy ona podatku należnego za 2015 r. lub za kolejne lata.

2.4. OKREŚLENIE ZOBOWIĄZANIA PODATKOWEGO I DEKLARACJA PODATKOWA

- (18) Zgodnie z ustawą podatnik określa swoje zobowiązanie podatkowe w oparciu o samodzielną ocenę i składa deklarację podatkową do organu podatkowego do ostatniego dnia piątego miesiąca następnego roku podatkowego.

2.5. ZAPŁATA PODATKU

- (19) Zgodnie z ustawą podatnik określa i deklaruje swoje zobowiązanie podatkowe oraz płaci podatek do ostatniego dnia piątego miesiąca następnego roku podatkowego.
- (20) Za 2014 r. podatek był należny na zasadzie proporcjonalnej od wejścia w życie ustawy w dniu 18 lipca 2014 r. w oparciu o obroty ze sprzedaży reklam za 2014 r. Podatnik musi określić i zadeklarować zaliczkę na podatek za 2014 r. (w oparciu o obroty ze sprzedaży reklam za 2013 r.) do dnia 20 sierpnia 2014 r. i zapłacić ją w dwóch równych ratach do dnia 20 sierpnia 2014 r. i 20 listopada 2014 r.
- (21) Według wstępnych danych otrzymanych od władz węgierskich w dniu 28 listopada 2014 r. za 2014 r. pobrano łącznie kwotę 2 640 100 000 HUF [~ 8 500 000 EUR] z tytułu zaliczek na podatek. Około 80 % całkowitych dochodów podatkowych uzyskano z zaliczek wpłaconych przez jedną grupę przedsiębiorstw.

2.6. ZMIANY WPROWADZONE USTAWĄ LXII Z 2015 R. Z DNIA 4 CZERWCA 2015 R.

- (22) Ustawą LXII z 2015 r. z dnia 4 czerwca 2015 r., po przyjęciu decyzji o wszczęciu postępowania, Węgry zmieniły ustawę w sprawie podatku od reklam, zastępując progresywną skalę z sześcioma stawkami podatkowymi od 0 % do 50 % na system z dwoma stawkami w sposób następujący:
- stawka 0 % ma zastosowanie do części obrotu nieprzekraczającej 100 mln HUF, oraz
 - stawka 5,3 % ma zastosowanie do obrotu przekraczającego 100 mln HUF.
- (23) Zmiana wprowadza fakultatywne stosowanie z mocą wsteczną od wejścia w życie ustawy w 2014 r. Innymi słowy, podatnicy mogą wybrać, w odniesieniu do przeszłych obrotów, czy podlegać nowemu systemowi z dwoma stawkami, czy pozostać przy wcześniejszej progresywnej skali z sześcioma stawkami podatkowymi.
- (24) Przepisy dotyczące odliczania przeniesionych strat od podstawy opodatkowania za 2014 r. ograniczające się do przedsiębiorstw, które w 2013 r. nie wypracowały zysku, nie ulegają zmianie.

3. FORMALNE POSTĘPOWANIE WYJAŚNIAJĄCE

3.1. POWODY WSZCZĘCIA FORMALNEGO POSTĘPOWANIA WYJAŚNIAJĄCEGO

- (25) Komisja wszczęła formalne postępowanie wyjaśniające ze względu na fakt, że na tym etapie uznała ona, że progresywny charakter stawek podatkowych i przepisy dotyczące odliczania przeniesionych strat od podstawy opodatkowania, jak określono w ustawie, stanowiły pomoc państwa.

- (26) Komisja była zdania, że progresywne stawki podatkowe różnicują przedsiębiorstwa o wysokich przychodach z tytułu reklamy (a zatem większe przedsiębiorstwa) i przedsiębiorstwa o niskich przychodach z tego tytułu (a zatem mniejsze przedsiębiorstwa), oraz że przynoszą selektywną korzyść tym ostatnim w zależności od ich wielkości. Komisja miała wątpliwości co do tego, czy zdolność do zapłaty, na którą powołują się Węgry, może być zasadą przewodnią w przypadku podatków obrotowych. Komisja uznała zatem wstępnie, że progresywny charakter stawki podatku od reklam w rozumieniu ustawy stanowił pomoc państwa, gdyż wszystkie pozostałe kryteria takiej kwalifikacji wydawały się również spełnione.
- (27) Komisja stwierdziła ponadto, że przepisy ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych i podatku od dywidend oraz podatku dochodowego od osób fizycznych pozwalające na odliczenie przeniesionych z przeszłości strat od podatku należnego, a w szczególności ograniczenie kompensowania do przedsiębiorstw, które w 2013 r. nie wypracowały zysku, różnicuje przedsiębiorstwa, które w świetle podatku opartego na obrocie są w porównywalnej sytuacji. Komisja uznała, że przepisy przynoszą, jak się wydaje, selektywną korzyść przedsiębiorstwom, które w 2013 r. nie wypracowały zysku, w stosunku do przedsiębiorstw, które nie wypracowały zysku w latach wcześniejszych lub działały bez strat. Komisja uznała, że takiego zróżnicowanego traktowania nie można uzasadnić charakterem i logiką systemu podatkowego, w szczególności w świetle argumentów władz węgierskich, według których podatek od reklam opiera się na założeniu, że sam fakt uzyskania przychodów z reklamy stanowi uzasadnienie ich opodatkowania. Komisja uznała zatem, że przepisy te stanowią pomoc państwa, gdyż wszystkie pozostałe kryteria takiej kwalifikacji wydawały się spełnione.
- (28) Wydaje się, że przedmiotowe środki nie były zgodne z rynkiem wewnętrznym.

3.2. UWAGI ZAINTERESOWANYCH STRON

- (29) Komisja otrzymała uwagi od trzech zainteresowanych stron.
- (30) *Węgierskie Stowarzyszenie Reklamy* opisało stan przemysłu reklamowego na Węgrzech i wyraziło obawy co do podatku od reklam jako takiego. Stowarzyszenie to uważa, że podatek ten stanowi dodatkowe obciążenie dla sektora, który już odnotowuje zmniejszone przychody. Zauważa również, że każdy podatek od reklam nałożony na małe przedsiębiorstwa na rynku medialnym może spowodować ich zniknięcie z rynku ze względu na ich niskie marże zysku.
- (31) TV2, węgierski prywatny operator telewizji przedstawił uwagi dotyczące jedynie odliczenia przeniesionych z przeszłości strat do celów podatku dochodowego od osób prawnych i fizycznych. TV2 uważa, że przepis dotyczący kompensowania podatków stratami z przeszłości nie jest selektywny ze względu na fakt, że ustanowienie podatku obrotowego wchodzi w zakres swobody uznania państwa członkowskiego przy jednoczesnym uwzględnieniu elementów podatku opartego na zdolności do zapłaty. Gdyby Komisja znalazła element selektywności w zasadach dotyczących odliczenia przeniesionych z przeszłości strat, stanowiłby on tylko dalsze ograniczenie dla przedsiębiorstw, które w 2013 r. nie wypracowały zysku, a nie ogólną zasadę pozwalającą na odliczenie przeniesionych z przeszłości strat.
- (32) RTL zgadza się z oceną Komisji przedstawioną w decyzji o wszczęciu postępowania. Stwierdziła ona, że podatek od reklam wiąże się z dwoma dodatkowymi elementami selektywności: (i) podatek od reklam przynosi korzyści nadawcom publicznym w przeciwieństwie do nadawców komercyjnych ze względu na fakt, że nadawcy publiczni otrzymują finansowanie głównie ze środków państwowych, w związku z czym podatek ten stanowi dla nich mniejsze obciążenie; (ii) podatek od reklam przynosi korzyści nadawcom będącym własnością Węgier w przeciwieństwie do podmiotów międzynarodowych ze względu na fakt, że nadawcy będący własnością państwa rzekomo mają na ogół niższe przychody z tytułu reklamy, niż duże podmioty międzynarodowe.

3.3. STANOWISKO WŁADZ WĘGIERSKICH

- (33) Władze węgierskie zaprzeczają, że środki te stanowią pomoc. Zasadniczo argumentują one, że zdolności do zapłaty nie określa się wyłącznie rentownością przedsiębiorstwa, ale również jego udziałem w rynku i w związku z tym jego obrotem. Węgry argumentują, że progresywne stawki podatkowe w zakresie podatku obrotowego są uzasadnione zdolnością do zapłaty i że określenie dokładnych przedziałów stawek wchodzi w zakres kompetencji krajowych. Węgry uważają, że środek przejściowy dla przedsiębiorstw, które osiągnęły straty w 2013 r., jest usprawiedliwiony ze względu na fakt, że bez danego środka obciążenie podatkowe dla nich byłoby za wysokie.

- (34) Węgry kwestionują selektywny charakter systemu opodatkowania, w szczególności twierdząc, że nie ma odstępstwa od systemu odniesienia ze względu na fakt, że system odniesienia w przypadku podatków progresywnych stanowi połączenie podstawy opodatkowania i odpowiednich stawek podatkowych. W związku z powyższym przedsiębiorstwa w takiej samej sytuacji prawnej i faktycznej (które mają taką samą podstawę opodatkowania) podlegają takiej samej kwocie podatku.

3.4. UWAGI WĘGIER DOTYCZĄCE UWAG ZAINTERESOWANYCH STRON

- (35) Węgry poinformowały, iż Węgierskie Stowarzyszenie Reklamy przedstawiło prawidłowy opis funkcjonowania węgierskiego rynku reklamy i w szczególności, że wyciągnęło ono prawidłowy wniosek, zgodnie z którym mniejsze przedsiębiorstwa oraz nowe podmioty znajdują się w trudniejszej sytuacji w porównaniu z większymi przedsiębiorstwami osiągającymi większe obroty. W związku z powyższym sytuacja mniejszych podmiotów na rynku reklamy nie jest porównywalna z sytuacją, w której znajdują się więksi wydawcy, którzy mają większą zdolność do zapłaty i powinni ponosić proporcjonalnie większe obciążenie podatkowe.
- (36) Węgry zgadzają się z uwagami TV2 i wskazują, że, jak wynika z wyroku Trybunału Sprawiedliwości w sprawie Gibraltar, rentowność jako kryterium podatkowe stanowi ogólny środek podatkowy ze względu na to, że wynika on z przypadkowego faktu.
- (37) Węgry nie zgadzają się z argumentami RTL z powodów już wspomnianych w przedłożonych wcześniej uwagach. Węgry wyjaśniają następnie, że ustawa traktuje w sposób równy nadawców publicznych i komercyjnych oraz że każda publikacja reklamy w celach otrzymania wynagrodzenia podlega takiemu samemu zobowiązaniu podatkowemu.

4. OCENA POMOCY

4.1. ISTNIENIE POMOCY PAŃSTWA W ROZUMIENIU ART. 107 UST. 1 TFUE

- (38) Zgodnie z art. 107 ust. 1 TFUE „z zastrzeżeniem innych postanowień przewidzianych w traktatach wszelka pomoc przyznawana przez państwo członkowskie lub przy użyciu zasobów państwowych w jakiegokolwiek formie, która zakłóca [konkurencję] lub grozi zakłóceniem konkurencji poprzez sprzyjanie niektórym przedsiębiorstwom lub produkcji niektórych towarów, jest niezgodna z rynkiem wewnętrznym w zakresie, w jakim wpływa na wymianę handlową między państwami członkowskimi”.
- (39) W związku z tym, aby środek został uznany za pomoc państwa w rozumieniu tego przepisu, muszą zostać spełnione wszystkie następujące warunki: (i) środek można przypisać państwu i musi być finansowany z zasobów państwowych; (ii) musi on przynosić korzyść swojemu odbiorcy; (iii) korzyść ta musi być selektywna; oraz (iv) środek musi zakłócać konkurencję lub grozić jej zakłóceniem i wpływać na wymianę handlową między państwami członkowskimi.

4.1.1. ZASOBY PAŃSTWOWE I MOŻLIWOŚĆ PRZYPISANIA ŚRODKA PAŃSTWU

- (40) Środek stanowi pomoc państwa, jeżeli można przypisać go państwu i gdy jest on finansowany z zasobów państwowych.
- (41) Ze względu na fakt, że kwestionowane środki wynikają z ustawy parlamentu węgierskiego, należy przypisać go państwu węgierskiemu.
- (42) Jeżeli chodzi o finansowanie środka z zasobów państwowych, w przypadku którego w wyniku środka państwo zrzeka się przychodów, które musiałyby w normalnych okolicznościach pobrać od przedsiębiorstwa, wspomniany warunek jest również spełniony⁽⁴⁾. W przedmiotowym przypadku Węgry rezygnują z zasobów, które w przeciwnym wypadku musiałyby pobrać od przedsiębiorstw z niższym poziomem odnośnych obrotów (a zatem od mniejszych przedsiębiorstw), gdyby te podlegały takiemu samemu poziomowi podatku, jak przedsiębiorstwa z większym obrotem (a zatem większe przedsiębiorstwa).

4.1.2. KORZYŚĆ

- (43) Zgodnie z orzecznictwem Trybunałów Unii pojęcie pomocy obejmuje nie tylko pozytywne korzyści, lecz także środki, które w różny sposób zmniejszają opłaty normalnie uwzględniane w budżecie przedsiębiorstwa⁽⁵⁾. Korzyść może zostać przyznana poprzez różnego rodzaju ograniczenia obciążenia podatkowego przedsiębiorstwa oraz, w szczególności, poprzez zmniejszenie obowiązującej stawki podatkowej, podstawy opodatkowania lub

⁽⁴⁾ Wyrok w sprawie C-83/98 P, Francja przeciwko Ladbrooke Racing Ltd i Komisji, ECLI:EU:C:2000:248 i ECLI:EU:C:1999:577, pkt 48–51. W podobny sposób, środek, który pozwala niektórym przedsiębiorstwom na obniżenie podatku lub odroczenie zapłaty normalnie należnego podatku, może stanowić pomoc państwa, zob. wyrok w sprawach połączonych od C-78/08 do C-80/08, Paint Graphos i in., pkt 46.

⁽⁵⁾ Wyrok w sprawie C-143/99, Adria-Wien Pipeline, ECLI:EU:C:2001:598, pkt 38.

kwoty należnego podatku ⁽⁶⁾. Chociaż obniżenie podatku nie wiąże się z przekazaniem zasobów państwowych, prowadzi ono do powstania korzyści ze względu na fakt, że stawia przedsiębiorstwa, do których ma zastosowanie, w bardziej korzystnej sytuacji finansowej i skutkuje stratą dochodów państwa ⁽⁷⁾.

- (44) W ustawie określono progresywne stawki podatkowe mające zastosowanie do rocznego obrotu pochodzącego z publikacji reklam na Węgrzech w zależności od przedziału, w którym mieści się obrót przedsiębiorstwa. Na skutek progresywnego charakteru przedmiotowych stawek procent podatku, którym jest obciążony obrót przedsiębiorstwa, zwiększa się progresywnie w zależności od liczby przedziałów, w których mieści się dany obrót. W wyniku tego przedsiębiorstwa o małych obrotach (mniejsze przedsiębiorstwa) są objęte znacznie niższą średnią stawką podatkową, niż przedsiębiorstwa o wysokich obrotach (większe przedsiębiorstwa). W przypadku opodatkowania w oparciu o tę znacznie niższą średnią stawkę podatkową koszty, które muszą ponieść przedsiębiorstwa o małych obrotach w porównaniu z przedsiębiorstwami o wysokich obrotach, są ograniczone, co stanowi korzyść dla mniejszych przedsiębiorstw w przeciwieństwie do większych przedsiębiorstw do celów art. 107 ust. 1 Traktatu.
- (45) Tym samym przewidziana w ustawie możliwość odliczenia przeniesionych strat do celów podatku dochodowego od osób prawnych i fizycznych stanowi korzyść dla tych przedsiębiorstw, które w 2013 r. nie wypracowały zysku, ze względu na fakt, że zmniejsza ona ich podstawę opodatkowania, a zatem ich obciążenie podatkowe w porównaniu do przedsiębiorstw, które nie mogą skorzystać z danego odliczenia.

4.1.3. SELEKTYWNOŚĆ

- (46) Środek pomocy państwa jest selektywny w przypadku gdy sprzyja „niektórym przedsiębiorstwom lub produkcji niektórych towarów” w rozumieniu art. 107 ust. 1 Traktatu. W przypadku systemów fiskalnych Trybunał Sprawiedliwości ustalił, że selektywność środka należy zasadniczo oceniać przy zastosowaniu trzyetapowej analizy ⁽⁸⁾. W pierwszej kolejności identyfikuje się powszechny lub „zwykły” system podatkowy obowiązujący w danym państwie członkowskim: „system odniesienia”. Po drugie należy ustalić, czy dany środek stanowi odstępstwo od tego systemu w zakresie, w jakim wprowadza różnicowanie podmiotów gospodarczych, które w świetle celów tego systemu, są w porównywalnej sytuacji faktycznej i prawnej. Jeżeli dany środek nie stanowi odstępstwa od systemu odniesienia, nie jest środkiem selektywnym. Jeżeli stanowi odstępstwo (a tym samym jest na pierwszy rzut oka selektywny), należy ustalić, na trzecim etapie analizy, czy środek stanowiący odstępstwo jest uzasadniony charakterem lub ogólną strukturą podatkowego systemu odniesienia ⁽⁹⁾. Jeżeli na pierwszy rzut oka selektywny środek jest uzasadniony charakterem lub ogólną strukturą systemu, nie będzie uznawany za selektywny i w związku z tym będzie wykraczał poza zakres art. 107 ust. 1 Traktatu.

4.1.3.1. System odniesienia

- (47) System odniesienia stanowi ramy, według których ocenia się selektywność danego środka.
- (48) W przedmiotowym przypadku system odniesienia polega na zastosowaniu specjalnego podatku od reklam do obrotu pochodzącego z świadczenia usług reklamowych, tzn. do pełnego wynagrodzenia otrzymywanego od wydawców z tytułu publikacji reklamy, przed odliczeniem jakichkolwiek kosztów. Komisja nie uważa, że przedmiotowa struktura stawek progresywnych podatku od reklam może stanowić część danego systemu odniesienia.
- (49) Trybunał Sprawiedliwości określił ⁽¹⁰⁾, że nie zawsze wystarczy ograniczenie analizy selektywności do kwestii, czy środek stanowi odstępstwo od systemu odniesienia zdefiniowanego przez państwo członkowskie. Należy również zbadać, czy granice danego systemu zostały opracowane przez państwo członkowskie w sposób spójny lub węższy przeciwnie, w sposób wyraźnie arbitralny lub stronniczy, tak aby sprzyjać określonym przedsiębiorstwom w przeciwieństwie do innych. W przeciwnym wypadku, zamiast określać ogólne zasady mające zastosowanie do wszystkich przedsiębiorstw, od których dokonuje się odstępstwa w przypadku niektórych przedsiębiorstw, państwo członkowskie może osiągnąć ten sam wynik, omijając zasady pomocy państwa, w drodze dostosowania

⁽⁶⁾ Zob. wyrok w sprawie C-66/02, Włochy przeciwko Komisji, ECLI:EU:C:2005:768, pkt 78; wyrok w sprawie C-222/04, Cassa di Risparmio di Firenze i in., ECLI:EU:C:2006:8, pkt 132; wyrok w sprawie C-522/13, Ministerio de Defensa i Navantia, ECLI:EU:C:2014:2262, pkt 21–31. Zob. również pkt 9 obwieszczenia Komisji w sprawie stosowania zasad pomocy państwa do środków związanych z bezpośrednim opodatkowaniem działalności gospodarczej (Dz.U. C 384 z 10.12.1998, s. 3).

⁽⁷⁾ Wyrok w sprawach połączonych C-393/04 i C-41/05, Air, Air Liquide Industries Belgium ECLI:EU:C:2006:403 i ECLI:EU:C:2006:216, pkt 30 i w sprawie C-387/92, Banco Exterior de España, ECLI:EU:C:1994:100, pkt 14.

⁽⁸⁾ Zob. np. wyrok w sprawie C-279/08 P, Komisja przeciwko Niderlandom (NOx), ECLI:EU:C:2011:551; wyrok w sprawie C-143/99, Adria-Wien Pipeline, ECLI:EU:C:2001:598, w sprawach połączonych od C-78/08 do C-80/08, Paint Graphos i in., ECLI:EU:C:2011:550 i ECLI:EU:C:2010:411, w sprawie C-308/01, GIL Insurance, ECLI:EU:C:2004:252 i ECLI:EU:C:2003:481.

⁽⁹⁾ Obwieszczenie Komisji w sprawie stosowania zasad pomocy państwa do środków związanych z bezpośrednim opodatkowaniem działalności gospodarczej.

⁽¹⁰⁾ Wyrok w sprawach połączonych C-106/09 P i C-107/09 P, Komisja i Hiszpania przeciwko Rządowi Gibraltaru i Zjednoczonemu Królestwu, ECLI:EU:C:2011:732.

i połączenia zasad w taki sposób, aby samo ich zastosowanie skutkowało różnym poziomem obciążenia dla różnych przedsiębiorstw ⁽¹¹⁾. W związku z powyższym należy szczególnie przypomnieć, iż Trybunał Sprawiedliwości konsekwentnie orzekał, że zgodnie z art. 107 ust. 1 Traktatu nie dokonuje się rozróżnienia na przyczyny lub cele środków pomocy państwa, lecz definiuje się je w zależności od ich następstw, a zatem niezależnie od stosowanych technik ⁽¹²⁾.

- (50) Wydaje się, że progresywna struktura podatkowa wprowadzona na mocy ustawy została celowo opracowana przez Węgry tak, aby sprzyjać określonym przedsiębiorstwom w przeciwieństwie do innych. W ramach progresywnej struktury podatkowej wprowadzonej na mocy ustawy przedsiębiorstwa publikujące reklamy podlegają różnym stawkom podatkowym zwiększającym się progresywnie z 0 % do 50 % w zależności od przedziałów, w których mieści się ich obrót. W związku z powyższym w odniesieniu do przedsiębiorstw podlegających podatkowi od reklam stosuje się inną średnią stawkę podatkową w zależności od poziomu osiąganego przez nie obrotu.
- (51) W wyniku progresywnej struktury podatkowej wprowadzonej na mocy ustawy różne przedsiębiorstwa podlegają różnym poziomom opodatkowania (wyrażonego jako część ich całkowitych rocznych obrotów z tytułu reklamy) w zależności od ich wielkości, ponieważ wielkość obrotów z tytułu reklamy osiągniętych przez przedsiębiorstwo jest w pewnym stopniu skorelowana z wielkością danego przedsiębiorstwa.
- (52) Ze względu na fakt, że każde przedsiębiorstwo jest opodatkowane według innej stawki, Komisja nie ma możliwości określenia jednej stawki referencyjnej w odniesieniu do podatku od reklam. Węgry nie przedstawiły żadnej konkretnej stawki referencyjnej lub „normalnej” stawki i nie wyjaśniły dlaczego wyższa stawka byłaby uzasadniona w przypadku przedsiębiorstw o wysokim poziomie obrotów, ani dlaczego niższe stawki powinny mieć zastosowanie w przypadku przedsiębiorstw o niższych poziomach obrotów z tytułu reklamy.
- (53) Określonym celem podatku od reklam jest wspieranie zasady podziału obciążenia publicznego. Biorąc pod uwagę ten cel, Komisja uważa, że wszystkie podmioty podlegające podatkowi od reklam są w porównywalnej sytuacji faktycznej i prawnej. W związku z powyższym, chyba że jest to należycie uzasadnione, wszystkie podmioty muszą być traktowane jednakowo i muszą płacić taką samą część swojego obrotu, niezależnie od poziomu ich obrotu. Komisja zauważa, że wynikiem zastosowania jednej stawki podatkowej do wszystkich podmiotów jest już większy wkład do budżetu państwa podmiotów o wyższych obrotach niż podmiotów o niższych obrotach. Węgry nie przedstawiły żadnego przekonującego argumentu uzasadniającego dyskryminację pomiędzy danymi rodzajami przedsiębiorstw poprzez stopniowe nałożenie proporcjonalnie większego obciążenia podatkowego na przedsiębiorstwa o wyższych obrotach z tytułu reklamy. W związku z powyższym Węgry celowo opracowały podatek od reklam tak, aby w sposób arbitralny sprzyjać określonym przedsiębiorstwom, tzn. przedsiębiorstwom o niższym poziomie obrotu (a zatem mniejszym przedsiębiorstwom), i postawić w niekorzystnej sytuacji inne przedsiębiorstwa, tzn. większe przedsiębiorstwa ⁽¹³⁾.
- (54) System odniesienia jest zatem z zasady selektywny w sposób nieuzasadniony w świetle celu podatku od reklam polegającego na wspieraniu zasady podziału obciążenia publicznego i gromadzeniu funduszy na rzecz budżetu państwa.
- (55) W ten sam sposób możliwość odliczenia od podstawy opodatkowania za 2014 r. przeniesionych z przeszłości strat do celów podatku dochodowego od osób prawnych i fizycznych nie może być w tym przypadku uznana za część systemu odniesienia z przynajmniej dwóch powodów. Z jednej strony podstawą opodatkowania jest, w przeciwieństwie do podatku dochodowego, opodatkowanie obrotów, co oznacza, że kosztów nie odlicza się od podstawy opodatkowania podatku obrotowego. Władze węgierskie nie były w stanie wyjaśnić w tym przypadku, w jaki sposób przedmiotowa możliwość odliczenia kosztów może być powiązana z celem lub charakterem podatku obrotowego. Z drugiej strony możliwość odliczenia ma zastosowanie wyłącznie w przypadku przedsiębiorstw, które w 2013 r. nie wypracowały zysku. Nie jest to ogólna zasada odliczenia i wspomniana możliwość odliczenia wydaje się być arbitralna lub przynajmniej niewystarczająco spójna, aby stanowić część systemu odniesienia.
- (56) Zdaniem Komisji systemem odniesienia dla opodatkowania obrotów z tytułu reklamy powinien być podatek od obrotu z tytułu reklamy, który byłby zgodny z zasadami pomocy państwa, tzn. podatek, w przypadku którego:
- obroty z tytułu reklamy podlegają tej samej (jednolitej) stawce podatkowej,
 - nie podtrzymuje się ani nie wprowadza żadnego innego czynnika, który mógłby zapewniać selektywną korzyść niektórym przedsiębiorstwom.

⁽¹¹⁾ Tamże, pkt 92.

⁽¹²⁾ Wyrok w sprawie C-487/06 P, British Aggregates przeciwko Komisji, ECLI:EU:C:2008:757, pkt 85 i 89 oraz przywołane tam orzecznictwo oraz w sprawie C-279/08 P, Komisja przeciwko Niderlandom (NOx), ECLI:EU:C:2011:551, pkt 51.

⁽¹³⁾ Wyrok w sprawach połączonych C-106/09 P i C-107/09 P, Komisja i Hiszpania przeciwko Rządowi Gibraltarowi i Zjednoczonemu Królestwu, ECLI:EU:C:2011:732.

4.1.3.2. *Odstępstwo od systemu odniesienia*

- (57) Drugim krokiem, jaki należy podjąć, jest ustalenie, czy środek stanowi odstępstwo od systemu odniesienia na korzyść określonych przedsiębiorstw, które znajdują się w podobnej sytuacji faktycznej i prawnej, w świetle celu związanego z istotą tego systemu odniesienia.
- (58) Progresywny charakter struktury stawki podatku od reklam jest źródłem zróżnicowanego traktowania przedsiębiorstw prowadzących działalność polegającą na publikacji reklam na Węgrzech, w oparciu o wielkość działalności dotyczącej reklamy, którą odzwierciedlają obroty z tytułu reklamy.
- (59) Rzeczywiście, ze względu na progresywny charakter stawek określonych ustawą przedsiębiorstwa mieszczące się w niższych przedziałach podlegają znacząco niższemu opodatkowaniu niż przedsiębiorstwa o obrocie mieszczącym się w wyższych przedziałach. Skutkiem tego przedsiębiorstwa o niskim obrocie podlegają zarówno znacząco niższym marginalnym stawkom podatkowym, jak i znacząco niższym średnim stawkom podatkowym w porównaniu z przedsiębiorstwami o wysokich poziomach obrotu, a tym samym znacząco niższemu opodatkowaniu za tę samą działalność. Komisja zauważa w szczególności, że w przypadku przedsiębiorstw o wysokich poziomach obrotów ze sprzedaży reklam opodatkowanie obrotu mieszczącego się w wyższych przedziałach (30 %/40 %/50 %) jest wyjątkowo wysokie i dlatego jest źródłem bardzo zróżnicowanego traktowania.
- (60) Ponadto według danych dotyczących zaliczek z tytułu podatków przedłożonych przez władze węgierskie dnia 17 lutego 2015 r. stawki podatkowe 30 %, 40 % i 50 %, które mają zastosowanie w przypadku obrotów ze sprzedaży reklam mieszczących się w dwóch najwyższych przedziałach, w rezultacie miały zastosowanie tylko do jednego przedsiębiorstwa w 2014 r., a zaliczki na podatek wpłacone przez to przedsiębiorstwo stanowiły ok. 80 % całkowitych przychodów państwa węgierskiego z tytułu zaliczek na podatek. Dane te pokazują konkretne skutki zróżnicowanego traktowania przedsiębiorstw, które wynika z ustawy, oraz selektywny charakter progresywnych stawek w niej ustanowionych.
- (61) Komisja uważa więc, że progresywna struktura stawki wprowadzona ustawą stanowi odstępstwo od systemu odniesienia polegającego na nałożeniu podatku od reklam na wszystkie podmioty zajmujące się publikacją reklam na Węgrzech na korzyść przedsiębiorstw o niższym obrocie.
- (62) Komisja uważa również, że możliwość, aby przedsiębiorstwa, które w 2013 r. nie wypracowały zysku, odliczały wcześniejsze przeniesione straty od podstawy opodatkowania w 2014 r. dla celów podatkowych z zakresu podatku dochodowego osób prawnych i fizycznych, stanowi odstępstwo od systemu odniesienia, czyli od ogólnej zasady opodatkowania podmiotów na podstawie ich obrotów z tytułu reklamy. Podstawą opodatkowania jest, w przeciwieństwie do podatku dochodowego, opodatkowanie obrotów, co oznacza, że kosztów nie odlicza się od podstawy opodatkowania podatku obrotowego.
- (63) Ograniczenie w zakresie odliczania strat tylko w przypadku przedsiębiorstw, które w 2013 r. nie wypracowały zysku, powoduje zróżnicowane traktowanie zwłaszcza, z jednej strony, przedsiębiorstw, które przeniosły straty, bo nie wypracowały zysku w 2013 r., i, z drugiej strony, przedsiębiorstw, które w 2013 r. wypracowały zysk, ale mogłyby przenieść straty z poprzednich lat podatkowych. Ponadto w przepisie nie ogranicza się strat, które mogą zostać pomniejszone o zobowiązanie z tytułu podatku od reklam, do tych, które wystąpiły w 2013 r., ale pozwala się przedsiębiorstwu, które w 2013 r. nie wypracowało zysku, na wykorzystanie również strat przeniesionych z poprzednich lat. Ponadto Komisja uważa, że odliczanie strat, które były obecne już w momencie przyjęcia ustawy w sprawie podatku od reklam, powoduje selektywność pomocy, ponieważ, przyznając prawo do tych odliczeń, faworyzuje się wybrane przedsiębiorstwa ze znacznymi przeniesionymi stratami.
- (64) Komisja uważa, że przepisy ustawy, które umożliwiają – pod warunkami ustalonymi w ustawie – odliczanie przeniesionych strat, powodują zróżnicowane traktowanie przedsiębiorstw, które znajdują się w porównywalnej sytuacji prawnej i faktycznej w świetle celu węgierskiej ustawy w sprawie podatku od reklam.
- (65) Dlatego też Komisja uważa, że środki te są środkami selektywnymi *prima facie*.

4.1.3.3. *Uzasadnienie ze względu na charakter i ogólną strukturę systemu podatkowego*

- (66) Środek stanowiący odstępstwo od systemu odniesienia nie jest selektywny, jeżeli jest uzasadniony charakterem lub ogólną strukturą tego systemu. Sytuacja taka ma miejsce, gdy wynika to z mechanizmów wewnętrznych niezbędnych do funkcjonowania i efektywności systemu⁽¹⁴⁾. Obowiązek przedstawienia takiego uzasadnienia spoczywa na państwie członkowskim.

⁽¹⁴⁾ Zob. na przykład wyrok w sprawach połączonych od C-78/08 do C-80/08, *Paint Graphos i in.*, ECLI:EU:C:2011:550 i ECLI:EU:C:2010:411, pkt 69.

Progresywny charakter stawek

- (67) Władze węgierskie twierdziły, że obroty oraz rozmiar przedsiębiorstwa odzwierciedlają jego zdolność do zapłaty, dlatego przedsiębiorstwo o wyższych obrotach ze sprzedaży reklam ma większą zdolność do zapłaty niż przedsiębiorstwo o niższych obrotach ze sprzedaży reklam. Komisja uważa, że z informacji przedłożonych przez Węgry nie wynikało, że obroty grupy przedsiębiorstw są dobrym wskaźnikiem w kwestii ich zdolności do zapłaty ani że model progresywności podatku ma uzasadnienie w charakterze systemu podatkowego i jego ogólnej strukturze.
- (68) Naturalną konsekwencją podatków obrotowych (o jednolitej stawce) jest to, że im większe obroty ma przedsiębiorstwo, tym większe płaci podatki. W przeciwieństwie do podatków opartych na zysku⁽¹⁵⁾ w przypadku podatków opartych na obrotach celem nie jest uwzględnianie – i rzeczywiście się ich nie uwzględnia – jakichkolwiek kosztów, które powstały przy generowaniu obrotów. Dlatego, przy braku dowodów mówiących inaczej, nie można automatycznie uznać, że poziom wygenerowanych obrotów przekłada się na zdolność przedsiębiorstwa do zapłaty. Węgry nie wykazały istnienia domniemanego związku między obrotami a zdolnością do zapłaty ani że taki związek miałby stosowne przełożenie na model progresywności podatku od reklam (od 0 % do 50 % obrotów).
- (69) Komisja uważa, że stawki progresywne podatku od obrotu mogą być uzasadnione wyłącznie w sytuacji, gdy określony cel, jaki ma być osiągnięty poprzez podatek, rzeczywiście wymaga stawek progresywnych. Stawki progresywne można uzasadnić, na przykład, jeżeli wywołane działalnością skutki zewnętrzne, na które ma być przeznaczony podatek, również rosną progresywnie – czyli szybciej niż proporcjonalnie – wraz z obrotami. Węgry jednak nie przedstawiły uzasadnienia progresywnego charakteru podatku skutkami zewnętrznymi wywołanymi przez reklamę.

Odliczenie przeniesionych strat

- (70) W kwestii odliczeń przeniesionych strat przedsiębiorstw, które w 2013 r. nie wypracowały zysku, odliczenia te nie mają uzasadnienia jako środki zapobiegania unikaniu opodatkowania i obchodzeniu zobowiązań podatkowych. Wraz ze środkiem wprowadza się arbitralny podział między dwoma grupami przedsiębiorstw, których sytuacja prawna i faktyczna jest porównywalna. Ponieważ podział jest arbitralny i sprzeczny z charakterem podatku opartego na obrotach, jak opisano w motywach 62 i 63, nie można go uznać za konsekwentną, zapobiegającą nadużyciom zasadę, która uzasadniałaby zróżnicowane traktowanie.

Wniosek dotyczący uzasadnienia

- (71) W konsekwencji Komisja uważa, że zdolność do zapłaty nie może służyć jako zasada przewodnia w przypadku węgierskiego podatku obrotowego od reklam. W związku z tym Komisja nie uważa, że środki mają uzasadnienie w charakterze systemu podatkowego i ogólnej jego strukturze. Dlatego środki przyznają selektywną korzyść przedsiębiorstwom reklamowym o niższym poziomie obrotu (a tym samym przedsiębiorstwom mniejszym) oraz przedsiębiorstwom, które w 2013 r. nie wypracowały zysku i mogły odliczyć przeniesione straty od podstawy opodatkowania w 2014 r.

4.1.4. POTENCJALNE ZAKŁÓCENIE KONKURENCJI ORAZ WPŁYW NA HANDEL WEWNĄTRZUNIJNY

- (72) Zgodnie z art. 107 ust. 1 Traktatu, aby stanowić pomoc państwa, środek musi zakłócać konkurencję lub zagrażać zakłóceniem konkurencji oraz wywierać wpływ na handel wewnątrzunijny.
- (73) Przedmiotowe środki mają zastosowanie do wszystkich przedsiębiorstw uzyskujących obrót z publikacji reklam na Węgrzech. Węgierski rynek reklamy jest otwarty na konkurencję oraz charakteryzuje się obecnością podmiotów z innych państw członkowskich, a także podmiotów międzynarodowych, więc każda pomoc na rzecz działających w niej określonych podmiotów może wywierać wpływ na handel wewnątrzunijny. Rzeczywiście, przedmiotowe środki mają wpływ na sytuację konkurencyjną przedsiębiorstw, które podlegają opodatkowaniu. Środki te zwalniają przedsiębiorstwa o niższych obrotach i przedsiębiorstwa, które w 2013 r. nie wypracowały zysku, z zobowiązań podatkowych, które musiałyby zapłacić, gdyby podlegały takiemu samemu podatkowi od reklam co przedsiębiorstwa o wysokich obrotach lub przedsiębiorstwa, które w 2013 r. wypracowały zysk. Dlatego pomoc przyznana w ramach tych środków stanowi pomoc operacyjną w tym sensie, że zwalnia te

⁽¹⁵⁾ Zob. obwieszczenie Komisji w sprawie stosowania reguł pomocy publicznej do środków związanych z bezpośrednim opodatkowaniem działalności gospodarczej. Oświadczenie o redystrybucyjnym celu, który może uzasadniać progresywną stawkę podatku, jest składane w sposób wyraźny jedynie w odniesieniu do podatków od zysku lub dochodu (netto), a nie w doniesieniu do podatków od obrotu.

przedsiębiorstwa z obciążenia, które normalnie zobowiązane byłyby ponieść w ramach bieżącego zarządzania lub normalnej działalności. Trybunał Sprawiedliwości konsekwentnie stoi na stanowisku, że pomoc operacyjna zakłóca konkurencję⁽¹⁶⁾, w związku z czym wszelka pomoc przyznana tym przedsiębiorstwom powinna być uważana za zakłócającą konkurencję poprzez wzmocnienie ich pozycji finansowej na węgierskim rynku reklamy. Co za tym idzie, środki zakłócają konkurencję lub zagrażają jej zakłóceniem oraz wywierają wpływ na handel wewnątrzunijny.

4.1.5. WNIOSEK

- (74) Ponieważ spełnione są wszystkie warunki określone w art. 107 ust. 1 Traktatu, Komisja stwierdza, że podatek od reklam ustanawiający progresywną strukturę opodatkowania i odliczenie strat przeniesionych z podstawy opodatkowania z 2014 r. ograniczonej do przedsiębiorstw, które nie wypracowały zysku w 2013 r., stanowi pomoc państwa w rozumieniu tego przepisu.

4.2. ZGODNOŚĆ POMOCY Z RYNKIEM WEWNĘTRZNYM

- (75) Pomoc państwa należy uznać za zgodną z rynkiem wewnętrznym, jeżeli należy ona do którejkolwiek z kategorii wyszczególnionych w art. 107 ust. 2 Traktatu⁽¹⁷⁾ i można ją uznać za zgodną z rynkiem wewnętrznym, jeżeli Komisja stwierdzi, że należy ona do którejkolwiek z kategorii wyszczególnionych w art. 107 ust. 3 Traktatu⁽¹⁸⁾. To na państwie członkowskim spoczywa jednak ciężar udowodnienia, że pomoc państwa przyznana przez to państwo jest zgodna z rynkiem wewnętrznym na podstawie art. 107 ust. 2 lub art. 107 ust. 3 Traktatu⁽¹⁹⁾.
- (76) Komisja stwierdza, że władze węgierskie nie przedstawiły argumentów wyjaśniających, dlaczego środki będą zgodne z rynkiem wewnętrznym, jak też że Węgry nie zajęły stanowiska w sprawie wątpliwości wyrażonych w decyzji o wszczęciu procedury odnośnie do zgodności środków z rynkiem. Komisja uważa, że żaden z wyjątków przewidzianych w wyżej wymienionych przepisach Traktatu nie ma zastosowania, ponieważ nie wydaje się, aby środki służyły osiągnięciu któregośkolwiek z celów wymienionych w tych przepisach.
- (77) W konsekwencji nie można stwierdzić, że środki są zgodne z rynkiem wewnętrznym.

4.3. WPŁYW ZMIANY PODATKU OD REKLAM Z 2015 R. NA OCENĘ POMOCY PAŃSTWA

- (78) Podatek od reklam wprowadzony ustawą XXII z 2014 r. – jak opisano w decyzji o wszczęciu postępowania – przestał obowiązywać w dniu wydania decyzji Komisji o wszczęciu formalnego postępowania wyjaśniającego i nakazu zawieszenia. W czerwcu 2015 r. władze węgierskie zmodyfikowały jednak podatek od reklam z 2014 r. bez uprzedniego zgłoszenia tego faktu Komisji ani uzyskania jej zgody w tej kwestii, w związku z czym podatek nadal obowiązywał w zmienionej wersji. Komisja uważa, że podatek od reklam w zmienionej wersji opiera się na tej samej zasadzie, co podatek pierwotny, oraz zawiera – przynajmniej do pewnego stopnia – te same cechy, które opisano w decyzji o wszczęciu postępowania, które to cechy skłoniły Komisję do wszczęcia formalnego postępowania wyjaśniającego. W związku z tym Komisja uważa, że podatek od reklam w zmienionej wersji jest objęty zakresem decyzji o wszczęciu postępowania. W niniejszej sekcji Komisja oceni, czy – i do jakiego stopnia – podatek w zmienionej wersji wzbudza wątpliwości wyrażone w decyzji o wszczęciu postępowania, która odnosiła się do pierwotnego podatku od reklam.
- (79) Mimo że zmiana z 2015 r. niweluje niektóre wątpliwości dotyczące pomocy państwa wyrażone przez Komisję w decyzji o wszczęciu postępowania, nie rozwiewa ich jednak w pełni.

⁽¹⁶⁾ Sprawa C-172/03, Heiser, ECLI:EU:C:2005:130, pkt 55. Zob. również wyrok w sprawie C-494/06 P, Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Włoskiej i Wam SpA, ECLI:EU:C:2009:272, pkt 54 i przywołane tam orzecznictwo oraz w sprawie C-271/13 P, Rouse Industry AD przeciwko Komisji Europejskiej, ECLI:EU:C:2014:175, pkt 44. Sprawy połączone C-71/09 P, C-73/09 P i C-76/09 P, Comitato „Venezia vuole vivere” i inni przeciwko Komisji, ECLI:EU:C:2011:368, pkt 136. Zob. również wyrok w sprawie C-156/98, Republika Federalna Niemiec przeciwko Komisji, ECLI:EU:C:2000:467, pkt 30, oraz przytoczone tam orzecznictwo.

⁽¹⁷⁾ Wyjątki przewidziane w art. 107 ust. 2 TFUE dotyczą: a) pomocy o charakterze socjalnym przyznanej indywidualnym konsumentom; b) pomocy mającej na celu naprawienie szkód spowodowanych klęskami żywiołowymi lub innymi zdarzeniami nadzwyczajnymi; oraz c) pomocy przyznanej niektórym regionom Republiki Federalnej Niemiec.

⁽¹⁸⁾ Wyjątki przewidziane w art. 107 ust. 3 TFUE dotyczą: a) pomocy przeznaczonej na sprzyjanie rozwojowi niektórych regionów; b) pomocy przeznaczonej na wspieranie realizacji niektórych ważnych projektów stanowiących przedmiot wspólnego europejskiego zainteresowania lub mającej na celu zaradzenie poważnym zaburzeniom w gospodarce państwa członkowskiego; c) pomocy przeznaczonej na rozwój niektórych działań gospodarczych lub niektórych regionów gospodarczych; d) pomocy przeznaczonej na wspieranie kultury i zachowanie dziedzictwa kulturowego; oraz e) pomoc określona decyzją Rady.

⁽¹⁹⁾ Sprawa T-68/03, Olympiaki Aeroporia Ypiresies przeciwko Komisji, ECLI:EU:T:2007:253, pkt 34.

- (80) Po pierwsze, nowa struktura stawek podatkowych nadal zakłada zwolnienia dla przedsiębiorstw (lub ich grup) o obrotach poniżej 100 mln HUF, czyli ok. 325 000 EUR, (stosuje się tu stawkę 0 %), podczas gdy pozostałe przedsiębiorstwa zapłacą 5,3 % od części obrotów powyżej 100 mln HUF. W praktyce oznacza to, że progresywny charakter opodatkowania zostanie podtrzymany w przypadku przedsiębiorstw o obrotach z tytułu reklamy przewyższających próg.
- (81) Nowy próg (100 mln HUF), poniżej którego stosuje się stawkę 0 %, jest niższy od tego, poniżej którego stosowana była stawka 0 % według starego ustawodawstwa (który wynosił 500 mln HUF). Skutek tego jest jednak taki, że nie pobiera się podatków do ok. 17 000 EUR rocznie ($5,3 \% \times 325\ 000\ \text{EUR}$).
- (82) Komisja dała Węgrom szansę na uzasadnienie stosowania stawki 0 % w przypadku obrotów z tytułu reklamy poniżej 100 mln HUF w oparciu o logikę systemu podatkowego (na przykład obciążeniem administracyjnym). Węgry nie przedstawiły jednak argumentów, które pokazałyby, że koszt poboru podatków (obciążenie administracyjne) jest większy od kwot pobranych podatków (do ok. 17 000 EUR rocznie).
- (83) Po drugie, zmiana wprowadza fakultatywne stosowanie z mocą wsteczną od wejścia w życie podatku w 2014 r.: podatnicy mogą wybrać, czy w odniesieniu do przeszłości stosować nowy czy stary system.
- (84) W praktyce oznacza to, że przedsiębiorstwa podlegające w przeszłości stawce podatkowej 0 % lub 1 % nie zostaną opodatkowane z mocą wsteczną według stawki 5,3 %, ponieważ mało prawdopodobne jest, że zdecydują się płacić wyższe podatki. W związku z tym fakultatywna moc wsteczna zmodyfikowanego podatku pozwala przedsiębiorstwom na unikanie płacenia podatków w nowym systemie oraz zapewnia korzyść gospodarczą tym, którzy nie zdecydują się na stawkę 5,3 %.
- (85) Po trzecie, odliczanie wcześniej przeniesionych strat od podstawy opodatkowania w 2014 r. ograniczające się do przedsiębiorstw, które w 2013 r. nie wypracowały zysku, pozostaje bez zmian. Wciąż istnieją wątpliwości dotyczące pomocy państwa, które wyrażono w decyzji o wszczęciu postępowania i do których nie odniesiono się w zmienionym systemie.
- (86) W związku z tym Komisja uważa, że zmiany ustawy w sprawie podatku od reklam z 2015 r. tylko częściowo odpowiadają na wątpliwości wyrażone w decyzji o wszczęciu postępowania dotyczącej ustawy w sprawie podatku od reklam z 2014. W rzeczywistości zmieniona ustawa zawiera te same elementy, które zdaniem Komisji wiązały się z pomocą państwa w poprzednim systemie. Chociaż liczbę stosowanych stawek i przedziałów ograniczono z 6 do 2, a najwyższą stawkę znacznie obniżono z 50 % do 5,3 %, podatek pozostał progresywny, jego progresywny charakter pozostał nieuzasadniony, a odliczanie przeniesionych strat ma nadal zastosowanie. Niniejsza ocena obowiązuje zarówno na przyszłość, jak i w odniesieniu do przeszłości, czyli od dnia 5 lipca 2015 r., kiedy weszła w życie zmieniona ustawa, oraz ewentualnie z mocą wsteczną do dnia wejścia w życie ustawy w 2014 r.
- (87) W związku z tym zmiany dotyczące ustawy w sprawie podatku od reklam z 2015 r. nie mają wpływu na wniosek Komisji, zgodnie z którym podatek od reklam wciąż stanowi pomoc państwa niezgodną z rynkiem wewnętrznym.

4.4. ODZYSKANIE POMOCY

- (88) Jak już stwierdzono w motywie 78, Komisja uważa, że decyzja o wszczęciu postępowania obejmuje również zmieniony system. Dlatego niniejsza decyzja dotyczy ustawy w sprawie podatku do reklam obowiązującej w dniu wydania decyzji o wszczęciu postępowania, czyli dnia 12 marca 2015 r., wraz z jej zmianami z dnia 5 czerwca 2015 r.
- (89) Środków nigdy zgłoszono Komisji ani nie zostały one uznane przez Komisję za zgodne z rynkiem wewnętrznym. Środki te stanowią pomoc państwa w rozumieniu art. 107 ust. 1 Traktatu oraz nową pomoc w rozumieniu art. 1 lit. c) rozporządzenia (UE) 2015/1589. Ponieważ środki te zostały wprowadzone w życie z naruszeniem klauzuli zawieszającej ustanowionej w art. 108 ust. 3 Traktatu, stanowią one również pomoc państwa niezgodną z prawem w rozumieniu art. 1 lit. f) rozporządzenia (UE) 2015/1589.
- (90) Skutkiem stwierdzenia, że środki stanowią pomoc państwa niezgodną z prawem oraz rynkiem wewnętrznym jest konieczność windykacji pomocy od jej beneficjentów zgodnie z art. 16 rozporządzenia (UE) 2015/1589.
- (91) W przypadku progresywnego charakteru stawki podatkowej odzyskanie pomocy oznacza, że Węgry będą traktować wszystkie przedsiębiorstwa jednakowo, jakby zawsze podlegały pod jednolitą i stałą stawkę. Komisja przyjmuje jednolitą, stałą stawkę na poziomie 5,3 % ustanowioną przez Węgry w zmienionej wersji podatku, chyba że Węgry w ciągu dwóch miesięcy od przyjęcia niniejszej decyzji zdecydują o ustaleniu jednolitej stawki

podatkowej na innym poziomie, która to stawka będzie miała zastosowanie z mocą wsteczną w przypadku wszystkich przedsiębiorstw przez cały okres obowiązywania podatku od reklam (w wersji pierwotnej i zmienionej), lub zniósł podatek od reklam z mocą wsteczną od daty jego wejścia w życie.

- (92) Jeżeli chodzi o pomoc przyznaną przedsiębiorstwom, które w 2013 r. nie wypracowały zysku i w rezultacie odliczyły przeniesione straty, Węgry muszą odzyskać różnicę pomiędzy podatkiem należnym w wyniku zastosowaniu jednolitej stawki podatkowej do całkowitych obrotów z tytułu reklamy przedsiębiorstw podlegających opodatkowaniu bez odliczania strat a podatkiem, który faktycznie został zapłacony. Różnica ta odpowiada wysokości podatku, którego uniknięto na skutek odliczeń.
- (93) Jak stwierdzono w motywie 56, systemem odniesienia dla opodatkowania obrotów z tytułu reklamy byłby podatek, w którym:
- opodatkowaniu podlegają całkowite obroty z tytułu reklamy (bez wyjątków), bez odliczania przeniesionych kwot,
 - obroty podlegają tej samej (jednolitej) stawce podatkowej; domyślnie jednolitą stawkę ustala się na poziomie 5,3 %,
 - nie podtrzymuje się ani nie wprowadza żadnego innego czynnika, który mógłby zapewniać selektywną korzyść niektórym przedsiębiorstwom.
- (94) Jeżeli chodzi o odzyskanie środków, oznacza to, że za okres pomiędzy wejściem w życie podatku od reklam w 2014 r. a datą jego zniesienia lub zastąpienia przez system, który byłby zgodny z zasadami pomocy państwa, kwotę pomocy otrzymanej przez przedsiębiorstwa z podatkiem od obrotów z tytułu reklamy powinno się obliczać jako różnicę pomiędzy:
- z jednej strony kwotą podatku 1), którą przedsiębiorstwo powinno było zapłacić z zastosowaniem systemu odniesienia zgodnego z zasadami pomocy państwa (czyli z zastosowaniem jednolitej stawki podatkowej wynoszącej domyślnie 5,3 % do całkowitego obrotu z tytułu reklamy i bez odliczeń przeniesionych strat),
 - a, z drugiej strony, kwotą podatku 2), którą przedsiębiorstwo było zobowiązane zapłacić lub już zapłaciło.
- (95) Jeżeli różnica między kwotą podatku 1) i kwotą podatku 2) jest dodatnia, kwotę pomocy należy odzyskać wraz z odsetkami od zwracanej pomocy naliczanymi od terminu zapłaty podatku.
- (96) Odzyskanie pomocy nie będzie konieczne, jeżeli Węgry zniósł system podatkowy z mocą wsteczną od dnia wejścia w życie ustawy w sprawie podatku od reklam z 2014 r. Nie zwolni to jednak Węgier z wprowadzenia w przyszłości, na przykład od 2017 r., systemu podatkowego, który nie jest progresywny i nie wprowadza zróżnicowanego traktowania między podmiotami gospodarczymi podlegającymi opodatkowaniu.

5. WNIOSEK

- (97) Komisja stwierdza, że Węgry wdrożyły przedmiotową pomoc niezgodnie z prawem, z naruszeniem art. 108 ust. 3 Traktatu.
- (98) Węgry muszą znieść wdrożony niezgodnie z prawem program pomocy albo zastąpić go nowym programem, który jest zgodny z zasadami pomocy państwa.
- (99) Węgry muszą odzyskać pomoc.
- (100) Komisja zauważa jednak, że korzyść podatkowa, czyli zaoszczędzony podatek, który wynika ze stosowania progu 100 mln HUF, może być zgodna z rozporządzeniem Komisji (UE) nr 1407/2013⁽²⁰⁾ (zwanym dalej: „rozporządzeniem *de minimis*”). Pułap, który może otrzymać grupa przedsiębiorstw, wynosi 200 000 EUR na okres 3 lat, z uwzględnieniem całkowitego wsparcia *de minimis*. W celu zachowania zgodności z zasadami *de minimis* należy spełnić wszystkie pozostałe warunki określone w rozporządzeniu *de minimis*. W przypadku gdy korzyść wynika ze zwolnienia zgodnego z zasadami *de minimis*, nie należy jej kwalifikować jako niezgodną z prawem, a pomocy państwa niezgodnej z rynkiem wewnętrznym nie należy odzyskiwać.

⁽²⁰⁾ Rozporządzenie Komisji (UE) nr 1407/2013 z dnia 18 grudnia 2013 r. w sprawie stosowania art. 107 i 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej do pomocy *de minimis* (Dz.U. L 352 z 24.12.2013, s. 1).

(101) Niniejszą decyzję przyjmuje się bez wpływu na ewentualne postępowania wyjaśniające dotyczące zgodności środków z podstawowymi swobodami określonymi w Traktacie, w szczególności swobodą przedsiębiorczości zagwarantowaną w art. 49 Traktatu,

PRZYMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Pomoc państwa przyznana na mocy węgierskiej ustawy w sprawie podatku od reklam, z uwzględnieniem jej zmiany z dnia 5 czerwca 2015 r., polegająca na stosowaniu podatku obrotowego ze stawkami progresywnymi i zakładająca możliwość odliczania przez przedsiębiorstwa, które w 2013 r. nie wypracowały zysku, przeniesionych strat od podstawy opodatkowania w 2014 r., wprowadzona w życie przez Węgry w sposób niezgodny z prawem i z naruszeniem art. 108 ust. 3 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, jest niezgodna z rynkiem wewnętrznym.

Artykuł 2

Pomoc indywidualna przyznana w ramach programu, o którym mowa w art. 1, nie stanowi pomocy, pod warunkiem że w momencie jej przyznania spełniała warunki ustanowione w rozporządzeniu przyjętym na podstawie art. 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 994/98 ⁽²¹⁾ lub art. 2 rozporządzenia Rady (UE) 2015/1588 ⁽²²⁾ w zależności od tego, które z nich miało zastosowanie w momencie przyznania pomocy.

Artykuł 3

Pomoc indywidualna przyznana w ramach programu, o którym mowa w art. 1 i który w momencie jego uruchomienia spełniał warunki ustanowione w rozporządzeniu przyjętym zgodnie z art. 1 rozporządzenia (WE) nr 994/98 uchylonego i zastąpionego rozporządzeniem (UE) 2015/1588 lub w innym zatwierdzonym programie pomocy, jest zgodna z rynkiem wewnętrznym do poziomu maksymalnej intensywności pomocy mającej zastosowanie do tego rodzaju pomocy.

Artykuł 4

1. Węgry odzyskują od beneficjentów pomoc niezgodną z rynkiem wewnętrznym, przyznaną w ramach programu, o którym mowa w art. 1, zgodnie z motywami 88–95.
2. Do kwot podlegających zwrotowi dolicza się odsetki za cały okres począwszy od dnia, w którym pomoc została przekazana do dyspozycji beneficjentów, do dnia jej faktycznego odzyskania.
3. Odsetki naliczane są narastająco zgodnie z przepisami rozdziału V rozporządzenia (WE) nr 794/2004 ⁽²³⁾ zmienionego rozporządzeniem (WE) nr 271/2008 ⁽²⁴⁾.
4. Węgry anulują wszystkie dotychczas niezrealizowane wypłaty pomocy w ramach programu, o którym mowa w art. 1, ze skutkiem od daty przyjęcia niniejszej decyzji.

Artykuł 5

1. Odzyskanie pomocy przyznanej na podstawie programu, o którym mowa w art. 1, odbywa się w sposób bezzwłoczny i skuteczny.

⁽²¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 994/98 z dnia 7 maja 1998 r. dotyczące stosowania art. 107 i 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej do niektórych kategorii horyzontalnej pomocy państwa (Dz.U. L 142 z 14.5.1998, s. 1).

⁽²²⁾ Rozporządzenie Rady (UE) 2015/1588 z dnia 13 lipca 2015 r. w sprawie stosowania art. 107 i 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej do niektórych kategorii horyzontalnej pomocy państwa (Dz.U. L 248 z 24.9.2015, s. 1).

⁽²³⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 794/2004 z dnia 21 kwietnia 2004 r. w sprawie wykonania rozporządzenia Rady (UE) 2015/1589 ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania art. 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (Dz.U. L 140 z 30.4.2004, s. 1).

⁽²⁴⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 271/2008 z dnia 30 stycznia 2008 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 794/2004 w sprawie wykonania rozporządzenia Rady (WE) nr 659/1999 ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania art. 93 Traktatu WE (Dz.U. L 82 z 25.3.2008, s. 1).

2. Węgry zapewniają wykonanie niniejszej decyzji w terminie czterech miesięcy od daty jej notyfikacji.

Artykuł 6

1. W terminie dwóch miesięcy od daty notyfikacji niniejszej decyzji Węgry przekazują Komisji następujące informacje:

- a) wykaz beneficjentów, którzy otrzymali pomoc w ramach programu, o którym mowa w art. 1, oraz łączną kwotę pomocy otrzymanej przez każdego z nich w ramach programu;
- b) łączną kwotę (kwota główna i odsetki od zwracanej pomocy) do odzyskania od każdego beneficjenta;
- c) szczegółowy opis środków już podjętych oraz środków planowanych w celu wykonania niniejszej decyzji;
- d) dokumenty potwierdzające, że beneficjentom nakazano zwrot pomocy.

2. Do momentu całkowitego odzyskania pomocy przyznanej w ramach programu, o którym mowa w art. 1, Węgry na bieżąco informują Komisję o kolejnych środkach podejmowanych na szczeblu krajowym w celu wykonania niniejszej decyzji. Na wniosek Komisji Węgry bezzwłocznie przedstawiają informacje o środkach już podjętych oraz środkach planowanych w celu wykonania niniejszej decyzji. Węgry dostarczają również szczegółowe informacje o kwocie pomocy oraz odsetkach już odzyskanych od beneficjentów.

Artykuł 7

Niniejsza decyzja skierowana jest do Węgier.

Sporządzono w Brukseli dnia 4 listopada 2016 r.

W imieniu Komisji
Margrethe VESTAGER
Członek Komisji

ISSN 1977-0766 (wydanie elektroniczne)
ISSN 1725-5139 (wydanie papierowe)

Urząd Publikacji Unii Europejskiej
2985 Luksemburg
LUKSEMBURG

PL